

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 22 września 2025 r.

DZP.93.15.2023.MOK

Decyzja Nr DZP-23/2025

- I. Na podstawie art. 13v ust. 1, ust. 2, ust. 2a i ust. 2b ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych¹, po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez spółkę INSELL spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (przed przekształceniem: INS-EL spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa) z siedzibą w Łodzi (KRS: 0001091329, NIP: 7282802196), obejmującego okres kwiecień, maj, czerwiec 2023 roku

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

1. stwierdza nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie kwiecień, maj, czerwiec 2023 roku przez spółkę INSELL spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Łodzi, to jest działanie naruszające zakaz, o którym mowa w art. 13b ust. 1 i ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych,
2. nakłada na spółkę INSELL spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Łodzi administracyjną karę pieniężną w wysokości 710 917,75 złotych (słownie: siedemset dziesięć tysięcy dziewięćset siedemnaście złotych 75/100), płatną do budżetu państwa w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja stanie się ostateczna.

¹ Ustawa z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (Dz.U. z 2023 poz. 1790), dalej: „ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych” lub „Ustawa”.

- II. Na podstawie art. 77 ust. 1 w związku z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów² w związku z art. 13h ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz art. 263 § 1 i art. 264 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego³ w związku z art. 13q ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

1. obciąża spółkę INSELL spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Łodzi kosztami niniejszego postępowania w wysokości 236,50 zł (słownie: dwieście trzydzieści sześć złotych 50/100);
2. zobowiązuje spółkę INSELL spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Łodzi do zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kosztów postępowania w terminie 30 dni od dnia, w którym rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów stanie się ostateczne.

² Ustawa z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2024 r. poz. 1616; z 2025 r. poz. 794), dalej: „ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów”.

³ Ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2024 r. poz. 572; z 2025 r. poz. 769), dalej: „Kodeks postępowania administracyjnego” lub „k.p.a.”.

Spis treści

I. Przebieg postępowania.....	4
II. Przedmiot postępowania.....	6
III. Ustalenia faktyczne.....	6
1. Strona postępowania	6
2. Podstawa dokonywanych ustaleń.....	7
3. Zakwestionowane świadczenia pieniężne	9
3.1. Świadczenia pieniężne w transakcjach handlowych	10
3.2. Terminy zapłaty Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych	12
3.3. Daty spełnienia Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych	14
3.4. Wartość Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych.....	15
IV. Ocena prawna	17
1. INSELL sp. z o.o. jako strona postępowania w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych i adresat zakazu, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy ...	17
2. Przestanki ustalenia naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania.....	19
2.1. Obowiązek zapłaty Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych.....	21
2.2. Wymagalność Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych.....	25
3. Stwierdzenie popełnienia deliktu administracyjnego przez Stronę postępowania	28
V. Kara pieniężna	29
1. Nałożenie administracyjnej kary pieniężnej	29
2. Przestanka odstąpienia od wymierzenia kary	33
3. Wymiar administracyjnej kary pieniężnej	34
3.1. Maksymalna wysokość kary pieniężnej.....	35
3.2. Miarkowanie kary pieniężnej	37
3.3. Wysokość kary pieniężnej	44
VI. Koszty postępowania	45
VII. Pouczenie	46

Uzasadnienie

I. Przebieg postępowania

- (1) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: „Prezes Urzędu”), działając na podstawie art. 13c ust. 3 Ustawy oraz danych przekazanych przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, przeprowadził analizę prawdopodobieństwa nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez INSELL sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi (przed przekształceniem: INS-EL sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w Łodzi; dalej: „Strona” lub „Strona postępowania”).
- (2) Przeprowadzona przez Prezesa Urzędu analiza prawdopodobieństwa wystąpienia opóźnień dała podstawę do przyjęcia, że szacowana wartość świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez INSELL sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi, w okresie obejmującym kwiecień, maj, czerwiec 2023 roku, może wyczerpywać przesłanki nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.
- (3) Działając na podstawie art. 13c ust. 2 i art. 13e ust. 2 w związku z art. 13b Ustawy, Prezes Urzędu, postanowieniem z 23 listopada 2023 r., wszczął z urzędu postępowanie w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez INSELL sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi obejmujące okres kwiecień, maj, czerwiec 2023 roku.
- (4) Pismem z 30 listopada 2023 r., Prezes Urzędu, działając na podstawie art. 13f i art. 13g Ustawy, w celu pozyskania materiału dowodowego niezbędnego do ustalenia stanu faktycznego, wezwał Stronę postępowania do przekazania informacji i dowodów dotyczących zawieranych transakcji handlowych i rozliczeń z kontrahentami w okresie objętym postępowaniem, a także do przekazania informacji dotyczących okoliczności mających wpływ na wymiar kary, o których mowa w art. 13v ust. 2b oraz art. 13v ust. 7 Ustawy.
- (5) Pismami z 27 grudnia 2023 r. i 9 lutego 2024 r. Strona postępowania odpowiedziała na wezwanie Prezesa Urzędu przekazując żądane informacje i dokumenty, tj.: oświadczenie złożone przez Stronę postępowania o posiadanym statusie dużego przedsiębiorcy, pliki JPK_V7 oraz JPK_WB oraz zestawienie informacji o zawartych transakcjach handlowych w formie pliku MS Excel pod nazwą „Załącznik do wezwania - Tabela nr 1 INSELL” wraz z objaśnieniem danych zawartych w tabeli (dalej: „Tabela nr 1”). Strona złożyła również wyjaśnienia dotyczące [informacja prawnie chroniona] oraz brak wpływu siły wyższej na nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie objętym

postępowaniem w kontekście art. 13v ust. 7 Ustawy. W treści pisma z 9 lutego 2024 r. Strona odniosła się również do okoliczności, o których mowa w punktach 1-5 art. 13v ust. 2b Ustawy, w szczególności w zakresie działań podjętych [informacja prawnie chroniona] w celu poprawy dyscypliny płatniczej wobec dostawców.

- (6) Wezwaniami z 7 marca i 24 czerwca 2024 r., w celu uzupełnienia materiału dowodowego, Prezes Urzędu zobowiązał Stronę postępowania do udzielenia dodatkowych wyjaśnień oraz przekazania dokumentów niezbędnych do ustalenia stanu faktycznego, w szczególności w zakresie dat wystawienia faktur, wartości świadczeń pieniężnych wynikających z faktur oraz okoliczności spełnienia świadczeń pieniężnych, w tym daty i kwoty zapłaty, a także terminów zapłaty uzgodnionych z dostawcami.
- (7) Pismami z 7 maja i 13 maja 2024 r. oraz 5 lipca 2024 r. Strona postępowania przekazała żądane informacje i dowody, w tym w szczególności: dowody spełnienia świadczeń pieniężnych, faktury, umowy i inne porozumienia handlowe z dostawcami.
- (8) W dniu 3 października 2024 r. Strona postępowania zapoznała się z aktami sprawy oraz zebrany materiał dowodowy.
- (9) W piśmie z 17 października 2024 r. Strona podniosła kwestię tzw. „miarkowania” kary, tj. okoliczności, o których mowa w art. 13v ust. 2b Ustawy, a które Prezes Urzędu winien uwzględnić na korzyść Strony ustalając wysokość administracyjnej kary pieniężnej, w tym: niską wagę naruszenia wynikającą z [informacja prawnie chroniona]; okoliczności naruszenia wynikające ze [informacja prawnie chroniona]; szeregu działań podjętych przez Stronę w celu poprawy dyscypliny płatniczej względem dostawców; należytego poziomu współpracy z Prezesem w toku postępowania oraz faktu, że w dniu otrzymania postanowienia o wszczęciu niniejszego postępowania [informacja prawnie chroniona].
- (10) Pismem z 13 lutego 2025 r. Strona postępowania przekazała - w odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu z 8 listopada 2024 r. - dodatkowe informacje i dowody w zakresie realizacji dostaw towarów bądź wykonania usług oraz umownych terminów zapłaty i rozliczeń z dostawcami z sektora MŚP.
- (11) Działając na podstawie art. 10 § 1 k.p.a., pismem z 13 maja 2025 r. Prezes Urzędu zawiadomił Stronę o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań przed wydaniem decyzji w niniejszej sprawie, a kierując się zasadą wyrażoną w art. 9 k.p.a. przedstawił w treści pisma i załączonej do niego tabeli ustalenia faktyczne w zakresie naruszenia przez Stronę zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.

- (12) Pismem z 31 lipca 2025 r. Strona postępowania przedstawiła swoje stanowisko w sprawie, wskazując ponownie na zaistnienie bezsprzecznych - w ocenie Strony - okoliczności łagodzących, o których mowa w art. 13v ust. 2b Ustawy, a także odnosząc się szerzej do otoczenia prawnego i ekonomicznego prowadzonej przez Stronę działalności gospodarczej w kontekście kompetencji Prezesa Urzędu w obszarze przeciwdziałania zatorom płatniczym i prowadzonego wobec INSELL sp. z o.o. postępowania.

II. Przedmiot postępowania

- (13) Przedmiotem niniejszego postępowania było ustalenie, czy w okresie objętym postępowaniem, tj. w trzech następujących po sobie miesiącach: kwiecień, maj, czerwiec 2023 roku Strona postępowania nadmiernie opóźniała się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w rozumieniu art. 13b ust. 2 Ustawy, a zatem ustalenie, czy doszło do naruszenia przez nią zakazu administracyjnego, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy. W tym celu konieczne było ustalenie sumy wartości świadczeń pieniężnych wymagalnych w okresie objętym postępowaniem, które Strona spełniła po terminie w okresie objętym postępowaniem, albo których nie spełniła w tym okresie, pomimo upływu terminu zapłaty.

III. Ustalenia faktyczne

1. Strona postępowania

- (14) Prezes Urzędu ustalił, że INSELL sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi jest spółką prawa handlowego wpisaną do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod nr KRS 0001091329. Jej głównym przedmiotem działalności jest sprzedaż hurtowa niewyspecjalizowana. Kapitał zakładowy Strony należy w całości do podmiotów prywatnych. W toku niniejszego postępowania, nastąpiło przekształcenie - w trybie art. 551 i nast. k.s.h. - skutkujące zmianą formy prawnej ze spółki komandytowej na spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością, z jednoczesną zmianą nazwy (przed przekształceniem: „IN-SEL spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa”).

Dowody:

- Odpis z rejestru przedsiębiorców KRS aktualny na dzień 22 listopada 2023 r. [001].
- Odpis z rejestru przedsiębiorców KRS aktualny na dzień 9 kwietnia 2024 r. [013].
- Odpis z rejestru przedsiębiorców KRS aktualny na dzień 17 września 2025 r. [044].

- (15) Prezes Urzędu przyjął, że w odniesieniu do transakcji handlowych poddanych analizie w toku postępowania, Strona posiadała status dużego przedsiębiorcy. Prezes Urzędu oparł się przy tym o treść oświadczenia złożonego przez Stronę, które uznał za wiarygodne i zgodne z rzeczywistym stanem rzeczy.

Dowód: Oświadczenie Strony przekazane przy piśmie z 27 grudnia 2023 r. [005].

- (16) Prezes Urzędu ustalił również, że do dnia wydania niniejszej decyzji na portalu publicznym Krajowego Rejestru Zadłużonych Ministerstwa Sprawiedliwości (<https://krz.ms.gov.pl/>) nie obwieszczano: o złożeniu wniosku o ogłoszenie upadłości Strony postępowania, o ogłoszeniu jej upadłości, czy też otwarciu w stosunku do niej postępowania restrukturyzacyjnego. Również w Dziale 6 w Rubrykach 5-7 odpisu z rejestru przedsiębiorców KRS Strony brak wzmianki o postępowaniu upadłościowym, restrukturyzacyjnym czy naprawczym.

2. Podstawa dokonywanych ustaleń

- (17) Punktem wyjścia dla dokonywanych ustaleń faktycznych były informacje dotyczące świadczeń pieniężnych wynikających z zawartych przez Stronę postępowania transakcji handlowych. Informacje te zostały przedstawione przez Stronę, na żądanie Prezesa Urzędu w trybie art. 13f Ustawy, w formie tabeli w pliku MS Excel pod nazwą *Załącznik do wezwania - Tabela nr 1 INSELL* (dalej: „Tabela nr 1”).
- (18) Należy podkreślić, że zwrócenie się do Strony o przekazanie powyższych danych i informacji było uzasadnione okolicznością, że dotyczą one faktów, co do których Strona postępowania posiada kompletną wiedzę, możliwą do przekazania w formie i strukturze wskazanej przez Prezesa Urzędu.
- (19) Informacje zawarte w Tabeli nr 1 podlegały weryfikacji w oparciu o dowody przedłożone przez Stronę postępowania w odpowiedzi na wezwania Prezesa Urzędu, w szczególności: dane z jej ewidencji i deklaracji podatkowej (JPK_V7), dane zawarte w wyciągach bankowych (JPK_WB) oraz umowy, dokumenty zamówień i dostaw, a także potwierdzenia przelewów. Prezes Urzędu oparł również swoje ustalenia o informacje z publicznie dostępnych rejestrów i baz (np. KRS, CEIDG), jak również publikowane na stronie internetowej Narodowego Banku Polskiego ogłoszenia dotyczące średnich kursów walut.
- (20) Analizując zebrany w sprawie materiał dowodowy Prezes Urzędu miał na względzie zakres przedmiotowy określony w wezwaniu Prezesa Urzędu z 30 listopada 2023 r., w tym odnoszący się do świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych od 8 grudnia 2022 r., a także przywołane poniżej przepisy Ustawy wskazujące, które świadczenia

pieniężne lub inne świadczenia o charakterze pieniężnym są wyłączone z zakresu stosowania Ustawy lub podlegają pominięciu w niniejszym postępowaniu, w tym:

- 1) art. 3 pkt 1 i 2 Ustawy, który stanowi, że przepisów Ustawy nie stosuje się do długów objętych postępowaniami prowadzonymi na podstawie ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe (Dz.U. z 2024 r. poz. 794) oraz ustawy z dnia 15 maja 2015 r. - Prawo restrukturyzacyjne (Dz.U. z 2024 r. poz. 1428) odpowiednio od dnia ogłoszenia upadłości albo od dnia otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego oraz umów, na podstawie których są wykonywane czynności bankowe w rozumieniu przepisów art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz.U. z 2024 r. poz. 1646, z późn. zm.);
 - 2) art. 13b ust. 4 Ustawy, który stanowi, że przy ustalaniu wystąpienia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych Prezes Urzędu pomija:
 - a) niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenia pieniężne, których termin spełnienia upłynął wcześniej niż 2 lata przed dniem wszczęcia postępowania;
 - b) transakcje handlowe, których wyłącznymi stronami są podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej⁴;
 - c) transakcje handlowe zawierane w zakresie działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, o których mowa odpowiednio w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej.
- (21) Mając na uwadze ramy czasowe niniejszego postępowania oraz brzmienie art. 13b ust. 2 Ustawy, z którego wynika, że zakaz nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych dotyczy wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie, ustalając sumę wartości tych świadczeń w niniejszym postępowaniu, Prezes Urzędu pominął w szczególności następujące świadczenia pieniężne, które Strona wskazała w Tabeli nr 1:
- 1) świadczenia pieniężne spełnione w całości przed okresem objętym postępowaniem, tj. przed 1 kwietnia 2023 r.,
 - 2) świadczenia pieniężne, które stały się wymagalne po okresie objętym postępowaniem, tj. te, których termin zapłaty przypadał 30 czerwca 2023 r. lub później,
 - 3) świadczenia pieniężne spełnione w terminie.

⁴ Grupa kapitałowa - w rozumieniu art. 4 pkt 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów obejmuje wszystkich przedsiębiorców, którzy są kontrolowani w sposób bezpośredni lub pośredni przez jednego przedsiębiorcę, w tym również tego przedsiębiorcę, dalej: „grupa kapitałowa”.

Dowody:

- Tabela nr 1 pod nazwą *Załącznik do wezwania - Tabela nr 1 INSELL* stanowiąca załącznik do pisma Strony z 9 lutego 2024 r. [010.01],
- JPK_WB stanowiące załączniki do pisma Strony z 27 grudnia 2023 r. [005.01],
- JPK_V7 stanowiące załączniki do pisma Strony z 27 grudnia 2023 r. [005.01],
- Faktury VAT stanowiące załączniki do pism Strony z 13 maja 2024 r. [017.01 - 017.08] oraz 13 lutego 2025 r. [037.01 - 037.02],
- Wyciągi bankowe, potwierdzenia przelewów oraz wydruki z systemu księgowego stanowiące załączniki do pisma Strony z 7 maja 2024 r. [016],
- Umowy, zamówienia i dokumenty obrotu magazynowego stanowiące załączniki do pism Strony z 5 lipca 2024 r. [019.01 - 019.03] oraz 13 lutego 2025 r. [037.01 - 037.02],
- Oświadczenie Strony dot. statusu przedsiębiorcy posiadanego przez jej kontrahentów, stanowiące załącznik do pisma z 13 maja 2024 r. [017].

3. Zakwestionowane świadczenia pieniężne

- (22) W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego Prezes Urzędu ustalił, które świadczenia pieniężne wymagalne w okresie objętym postępowaniem Strona postępowania spełniła po terminie zapłaty albo nie spełniła do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem pomimo upływu terminu zapłaty (dalej: „Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne”).
- (23) Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne zostały zaprezentowane w Tabelach A i B stanowiących załączniki do niniejszej decyzji. Tabela A zawiera wykaz świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie i niespełnionych przez Stronę w okresie objętym postępowaniem, co do których terminowość ich spełnienia została oceniona względem terminu zapłaty uzgodnionego z kontrahentem w umowie. Tabela B zawiera wykaz świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie i niespełnionych przez Stronę w okresie objętym postępowaniem, co do których terminowość ich spełnienia została oceniona względem terminu zapłaty ustalonego na podstawie art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy, w związku ze stosowaniem przez Stronę postępowania umownych terminów zapłaty naruszających art. 7 ust. 2a Ustawy.
- (24) Tabele A i B identyfikują Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne. Każde Zakwestionowane Świadczenie Pieniężne posiada przypisaną liczbę porządkową nadaną mu przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1. Ponadto, dla każdego Zakwestionowanego Świadczenia

Pieniężnego wskazana została liczba dni opóźnienia w jego spełnieniu wraz z odpowiednią grupą opóźnień od WŚ1 do WŚ5, o których mowa w art. 13v ust. 2 Ustawy.

3.1. Świadczenia pieniężne w transakcjach handlowych

- (25) Zgodnie z definicją ustawową zawartą w art. 4 pkt 1a Ustawy - świadczeniem pieniężnym jest wynagrodzenie za dostawę towaru lub wykonanie usługi w transakcji handlowej, czyli w umowie, której przedmiotem jest odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usługi, jeżeli strony, o których mowa w art. 2, zawierają ją w związku z wykonywaną działalnością (art. 4 pkt 1 Ustawy).
- (26) Na podstawie analizy oznaczeń form prawnych kontrahentów i ich numerów identyfikacji podatkowej, wskazanych w Tabeli nr 1 i zweryfikowanych w ewidencji podatkowej (JPK_V7), na fakturach VAT i w umowach, a także w oparciu o dane publicznie dostępne w rejestrach przedsiębiorców (KRS i CEIDG), Prezes Urzędu ustalił, że kontrahentami Strony postępowania w transakcjach handlowych, z których wynikają Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne były podmioty, do których stosuje się przepisy Ustawy (art. 2).

Dowody:

- Tabela nr 1 pod nazwą *Załącznik do wezwania - Tabela nr 1 INSELL* stanowiąca załącznik do pisma Strony z 9 lutego 2024 r. [010.01],
 - Umowy, zamówienia i dokumenty obrotu magazynowego stanowiące załączniki do pism Strony z 5 lipca 2024 r. [019.01 - 019.03] oraz z 13 lutego 2025 r. [037.01 - 037.02],
 - JPK_V7 stanowiące załączniki do pisma Strony z 27 grudnia 2023 r. [005.01],
 - Faktury VAT stanowiące załączniki do pism Strony z 13 maja 2024 r. [017.01 - 017.08] oraz 13 lutego 2025 r. [037.01 - 037.02].
- (27) Na tej samej podstawie Prezes Urzędu ustalił również, że w nazwach kontrahentów, wskazanych w Tabelach A i B nie znajdują się oznaczenia: „bank”, „kasa”, „kasa oszczędnościowo-kredytowa”, „unia kredytowa”. Żaden z kontrahentów nie znajduje się też w zestawieniu notyfikacji dotyczących działalności instytucji kredytowych na terytorium RP poprzez oddział, publikowanym przez Komisję Nadzoru Finansowego na stronie: https://www.knf.gov.pl/podmioty/Podmioty_sektora_bankowego/zestawienie_notyfikacji_dot_dzialnosci_instucji_kredytowych_na_terytoryum_RP_poprzez_oddzial.
- (28) Nadto, z analizy tej wynika, że w firmie żadnego z kontrahentów wskazanych w Tabeli A i B nie ma następujących oznaczeń: „towarzystwo ubezpieczeń”, „zakład ubezpieczeń”, „towarzystwo ubezpieczeń i reasekuracji” albo „zakład ubezpieczeń i reasekuracji” oraz

odpowiednich skrótów: „TU”, „ZU”, „TUiR” albo „ZUiR”; „towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych” i skrót: „TUW”; „towarzystwo reasekuracji”, „towarzystwo reasekuracyjne” albo „zakład reasekuracji” oraz skrótów: „TR” albo „ZR”; „towarzystwo reasekuracji wzajemnej” oraz skrót: „TRW”.

- (29) Prezes Urzędu ustalił również, że kontrahenci Strony wskazani w Tabeli A i B nie należą do tej samej, co Strona grupy kapitałowej. W tym zakresie, Prezes Urzędu oparł swe ustalenia na pochodzącej od Strony informacji o podmiotach należących do tej samej grupy kapitałowej. Prezes Urzędu uznał te informacje za wiarygodne, bowiem to Strona posiada najlepszą wiedzę o swych relacjach z innymi przedsiębiorcami, a z których mogą wynikać uprawnienia dające jej możliwość wywierania decydującego wpływu na decyzje innych podmiotów lub dające innym przedsiębiorcom możliwość wywierania decydującego wpływu na decyzje Strony postępowania albo pozostawania z innymi przedsiębiorcami w takiej relacji w stosunku do przedsiębiorcy, w której wywiera on decydujący wpływ na Stronę i tych innych przedsiębiorców.

Dowód: Pismo Strony z 27 grudnia 2023 r. [005].

- (30) Z zebranego materiału dowodowego, w szczególności: informacji podanych przez Stronę w Tabeli nr 1, treści przedłożonych przez nią zamówień i umów, faktur VAT oraz danych z ewidencji podatkowej (JPK_V7) wynika również, że wszystkie Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne wynikają z umów, w których uzgodniono zapłatę sumy pieniężnej w zamian za spełnienie świadczenia niepieniężnego, tj. dostawę towaru lub wykonanie usługi. Wszystkie Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne wynikają zatem z umów o charakterze odpłatnym. Fakt wystawienia przez kontrahentów faktur VAT potwierdzających zawarcie tych umów, ujęcie ich w ewidencji podatkowej i przestanie przez Stronę do urzędu skarbowego w formie plików JPK_V7, świadczą również o zawarciu tych umów w związku z prowadzoną przez strony umów działalnością.

Dowody:

- Tabela nr 1 pod nazwą *Załącznik do wezwania - Tabela nr 1 INSELL.xlsx* stanowiąca załącznik do pisma Strony z 9 lutego 2024 r. [010.01],
- Umowy, zamówienia i dokumenty obrotu magazynowego stanowiące załączniki do pism Strony z 5 lipca 2024 r. [019.01 - 019.03] oraz z 13 lutego 2025 r. [037.01 - 037.02],
- JPK_V7 stanowiące załączniki do pisma Strony z 27 grudnia 2023 r. [005.01],
- Faktury VAT stanowiące załączniki do pism Strony z 13 maja 2024 r. [017.01 - 017.08] oraz z 13 lutego 2025 r. [037.01 - 037.02].

- (31) Jednocześnie, biorąc pod uwagę powyższe dowody, Prezes Urzędu ustalił, że umowy, z których wynikał obowiązek zapłaty Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych nie obejmowały czynności bankowych, o których mowa w art. 5 Prawa bankowego, ani nie były zawierane w zakresie działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej.
- (32) Nadto, na podstawie informacji o dacie dostawy towaru lub wykonania usługi, podanej przez Stronę w tabeli załączonej do pisma z 9 lutego 2024 r., Prezes Urzędu ustalił w odniesieniu do każdego z Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych, że Strona otrzymała świadczenia niepieniężne, w zamian za które zastrzeżone zostały świadczenia pieniężne wymienione w Tabeli A. Zdaniem Prezesa Urzędu informacje podane przez Stronę są miarodajne w tym zakresie, albowiem Strona posiada najpełniejszą wiedzę, co do tej okoliczności. Jako, że podane przez Stronę informacje - w świetle zgromadzonych w sprawie dowodów - nie budziły wątpliwości Prezesa Urzędu, kwestia ta nie wymagała dalszych wyjaśnień. Powyższe pozwala na przyjęcie, że wszystkie Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne stanowią wynagrodzenie za otrzymaną przez Stronę towar lub wykonaną na jej rzecz usługę.

Dowód: Tabela nr 1 pod nazwą *Załącznik do wezwania - Tabela nr 1 INSELL* stanowiąca załącznik do pisma Strony z 9 lutego 2024 r. [010.01].

- (33) Na podstawie udzielonych przez Stronę szczegółowych wyjaśnień i przedłożonych dowodów, Prezes Urzędu ustalił, że transakcje handlowe, z których wynikają Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne, zostały zawarte po 8 grudnia 2022 r.

Dowody:

- Umowy, zamówienia i dokumenty obrotu magazynowego stanowiące załączniki do pism Strony z 5 lipca 2024 r. [019.01 - 019.03] oraz z 13 lutego 2025 r. [037.01 - 037.02],
 - Faktury VAT stanowiące załączniki do pism Strony z 13 maja 2024 r. [017.01 - 017.08] oraz z 13 lutego 2025 r. [037.01 - 037.02].
- (34) Biorąc pod uwagę powyższe, Prezes Urzędu ustalił, że wszystkie Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne zaprezentowane w Tabelach A i B stanowią świadczenia pieniężne w transakcjach handlowych, o których mowa w art. 4 pkt 1a Ustawy.

3.2. Terminy zapłaty Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych

- (35) Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Prezes Urzędu ustalił, że Strona postępowania uzgodniła z jej dostawcami terminy zapłaty Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych w terminach wskazanych w Tabeli A i B w kolumnie pod nazwą „Termin zapłaty wg umowy (z uwzględnieniem art. 115 k.c.)”.

Dowody:

- Tabela nr 1 pod nazwą *Załącznik do wezwania - Tabela nr 1 INSELL* stanowiąca załącznik do pisma Strony z 9 lutego 2024 r. [010.015],
- Umowy, zamówienia i dokumenty obrotu magazynowego stanowiące załączniki do pism Strony z 5 lipca 2024 r. [019.01 - 019.03] oraz z 13 lutego 2025 r. [037.01 - 037.02],
- Faktury VAT stanowiące załączniki do pism Strony z 13 maja 2024 r. [017.01 - 017.08] oraz z 13 lutego 2025 r. [037.01 - 037.02].

(36) W przypadku, w którym umowny termin zapłaty wskazany przez Stronę postępowania przypadł na dzień uznany ustawowo za wolny od pracy lub na sobotę, Prezes Urzędu przyjął w swoich ustaleniach, że terminem zapłaty był następny dzień, który nie był dniem wolnym od pracy ani sobotą - stosownie do treści art. 115 Kodeksu cywilnego⁵.

(37) Prezes Urzędu ustalił, że kontrahentami Strony postępowania w transakcjach handlowych, z których wynikają Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne, obok przedsiębiorców dużych, byli również mikroprzedsiębiorcy, mali- i średni przedsiębiorcy (dalej „MŚP”). Prezes Urzędu dokonał tych ustaleń na podstawie informacji przekazanych przez Stronę postępowania.

Dowód: Zestawienie zawierające oświadczenie Strony w przedmiocie posiadanego statusu kontrahentów Strony stanowiące załącznik do pisma Strony z 13 maja 2024 r. [017].

(38) W przypadku Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych z kontrahentami posiadającymi status MŚP, w których uzgodnione przez strony tych umów terminy zapłaty przekraczały 60 dni liczonych od daty doręczenia Stronie faktury, Prezes Urzędu stosował art. 13 ust. 2 Ustawy, który stanowi, że zamiast postanowień umowy ustalających termin zapłaty z naruszeniem art. 7 ust. 2a Ustawy stosuje się termin zapłaty 60 dni liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi.

(39) W tym miejscu należy odnieść się do postulatów Strony przedstawionych w piśmie z 17 października 2024 r. oraz do oświadczeń kontrahentów Strony, które Strona przesała wraz z pismem z 13 lutego 2025 r. Postulaty te opierają się na przeświadczeniu, że [informacja prawnie chroniona].

(40) Wskazać należy, że przywoływany wyżej art. 7 ust. 2a Ustawy w zw. art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy, ustanawiają bezwzględnie obowiązujący, maksymalny termin zapłaty w relacjach asymetrycznych. Nie ma tutaj znaczenia fakt [informacja prawnie chroniona], bowiem

⁵ Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz.U. z 2024 r. poz. 1061 z późn. zm.), dalej: „k.c.”.

ustawodawca zdecydował się w tym konkretnym przypadku ograniczyć zasadę swobody umów na rzecz ochrony interesów przedsiębiorców z sektora MŚP, przed wykorzystywaniem pozycji dominującej przez przedsiębiorców dużych, np. poprzez jednostronne narzucanie wydłużonych terminów płatności.

- (41) W związku z powyższym, w relacjach asymetrycznych, [informacja prawnie chroniona], nie mogą stanowić podstawy do tego, aby termin zapłaty wynikający z danej umowy naruszał postanowienia art. 7 ust. 2a Ustawy, tj. był dłuższy niż 60 dni w relacjach asymetrycznych.
- (42) W tym miejscu należy dodatkowo wskazać, że w treści pisma z 13 lutego 2025 r. Strona poinformowała, iż [informacja prawnie chroniona].

Dowód: Pismo Strony z 13 lutego 2025 r. [037].

- (43) Wobec powyższego, wskazane przez Stronę w Tabeli nr 1 terminy zapłaty wynikające z zawartych umów, Prezes Urzędu zastąpił terminem 60 dni liczonym od daty doręczenia Stronie faktury (z uwzględnieniem art. 115 k.c.) i względem tak ustalonego maksymalnego terminu zapłaty obliczył długość okresu opóźnienia. Świadczenia pieniężne, których dotyczą powyższe ustalenia zostały zaprezentowane w Tabeli B załączonej do decyzji.
- (44) Strona nie wykazała również w odniesieniu do żadnego z Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych istnienia ustawowego lub umownego prawa do wstrzymania się z zapłatą, czy też wstrzymania lub zawieszenia biegu uzgodnionych terminów zapłaty, ani nie wykazała istnienia sporu co do wysokości zobowiązania do zapłaty. Potwierdza to istnienie obowiązku zapłaty tych świadczeń w terminach zapłaty uzgodnionych przez strony transakcji handlowych.
- (45) Biorąc pod uwagę opisane powyżej ustalenia, dokonane w oparciu o zgromadzone w sprawie dowody, Prezes Urzędu przyjął, że wszystkie Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne były wymagalne w okresie objętym postępowaniem, a Strona postępowania była zobowiązana do ich zapłaty w terminach wskazanych w Tabelach A i B.

3.3. Daty spełnienia Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych

- (46) Na podstawie zgromadzonych dowodów, w tym danych zawartych w wyciągach bankowych w formie plików JPK_WB i potwierdzeń przelewów, Prezes Urzędu ustalił, że część Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych została spełniona przez Stronę po terminie zapłaty w okresie objętym postępowaniem. Daty spełnienia tych świadczeń wskazano w Tabelach A i B.

Dowody:

- JPK_WB stanowiące załączniki do pisma Strony z 27 grudnia 2023 r. [005.01],
- Wyciągi bankowe, potwierdzenia przelewów oraz wydruki z systemu księgowego stanowiące załączniki do pisma Strony z 7 maja 2024 r. [016].

- (47) W przypadku zapłaty przelewem bankowym jako datę spełnienia świadczenia pieniężnego wskazano datę operacji na rachunku bankowym Strony postępowania, zgodnie z informacjami zawartymi w plikach JPK_WB, wydrukach z systemu księgowego lub potwierdzeniach realizacji poszczególnych przelewów.
- (48) W kolumnie *Liczba dni opóźnienia* Tabeli A i B dla każdego Zakwestionowanego Świadczenia Pieniężnego wskazano liczbę dni opóźnienia, tj. wyrażony w dniach okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego, do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, czyli do 30 czerwca 2023 r., albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem. Jako dzień wymagalności każdego Zakwestionowanego Świadczenia Pieniężnego Prezes Urzędu przyjął dzień przypadający po dniu, w którym upływał termin zapłaty świadczenia pieniężnego wskazany w Tabeli A w kolumnie *Termin zapłaty wg umowy z uwzględnieniem art. 115 k.c.* oraz w Tabeli B w kolumnie *Termin zapłaty wynikający z art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy (z uwzględnieniem art. 115 k.c.)*.

3.4. Wartość Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych

- (49) Prezes Urzędu ustalił, że Strona postępowania była zobowiązana do zapłaty na rzecz kontrahentów wynagrodzenia za dostawę towaru lub wykonanie usługi w transakcjach handlowych w wysokości wynikającej z zawartych z nimi umów i wystawionych na ich podstawie dokumentów do celów podatkowych (dowodów księgowych), w tym w szczególności faktur VAT wskazanych przez Stronę w Tabeli nr 1, w ewidencji JPK_V7 oraz przedłożonych w odpowiedzi na wezwania Prezesa Urzędu.

Dowody:

- Tabela nr 1 pod nazwą *Załącznik do wezwania - Tabela nr 1 INSELL* stanowiąca załącznik do pisma Strony z 9 lutego 2024 r. [010.01],
- JPK_V7 stanowiące załączniki do pisma Strony z 27 grudnia 2023 r. [005.01],
- Faktury VAT stanowiące załączniki do pism Strony z 13 maja 2024 r. [017.01 - 017.08] oraz z 13 lutego 2025 r. [037.01 - 037.02].

- (50) Prezes Urzędu ustalił też, że w niektórych przypadkach wysokość umówionego przez strony umowy wynagrodzenia była, po zawarciu umowy zmieniana, co zostało udokumentowane wystawionymi przez dostawców fakturami korygującymi zmieniającymi wartość pierwotnego świadczenia pieniężnego. Stosownie do treści przepisów Ustawy, Prezes Urzędu w toku postępowania obowiązany jest zbadać czy doszło do nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w trzymiesięcznym okresie objętym postępowaniem, w tym ustalić wartość wymagalnego w tym okresie świadczenia pieniężnego. Wobec powyższego Prezes Urzędu ustalając wartość każdego Zakwestionowanego Świadczenia Pieniężnego uwzględnił wykazane przez Stronę faktury korygujące wystawione w okresie objętym postępowaniem. Przypadki te zostały opisane w Tabeli A w kolumnie Kategoria zdarzenia adnotacją „Uwzględniono korektę”.

Dowody:

- Tabela nr 1 pod nazwą *Załącznik do wezwania - Tabela nr 1 INSELL.xlsx* stanowiąca załącznik do pisma Strony z 9 lutego 2024 r. [010.01],
 - JPK_V7 stanowiące załączniki do pisma Strony z 27 grudnia 2023 r. [005.01].
- (51) Nadto, w przypadkach, w których Prezes Urzędu ustalił, że część danego świadczenia pieniężnego wynikającego z faktury została przez Stronę spełniona w terminie, w Tabeli A w kolumnie „Kategoria zdarzenia” zamieścił stosowną adnotację „W części spełnione w terminie”.
- (52) W przypadku, gdy świadczenie pieniężne zostało w treści dokumentującego go dowodu zakupu wyrażone w walucie obcej, Prezes Urzędu ustalił wartość Zakwestionowanego Świadczenia Pieniężnego wyrażonego w walucie obcej na podstawie art. 13b ust. 3 Ustawy i obliczył jego równowartość przy zastosowaniu średniego kursu waluty obcej ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski:
- ostatniego dnia roboczego okresu objętego postępowaniem, tj. 30 czerwca 2023 r. - przypadku świadczeń pieniężnych niespełnionych w okresie objętym postępowaniem,
 - ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień spełnienia świadczenia pieniężnego - w przypadku świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie w okresie objętym postępowaniem.
- (53) W Tabeli A wskazano odpowiedni dla każdego Zakwestionowanego Świadczenia Pieniężnego kurs danej waluty obcej ogłoszony przez Narodowy Bank Polski (dalej: „NBP”) na stronie internetowej NBP i dostępny w archiwum kursów średnich NBP - tabela A pod adresem: <https://nbp.pl/statystyka-i-sprawozdawczosc/kursy/archiwum-kursow-srednich-tabela-a/>.

- (54) Mając na uwadze wskazaną w Tabelach A i B wartość każdego Zakwestionowanego Świadczenia Pieniężnego, ustaloną liczbę dni opóźnienia w jego spełnieniu, a także treść art. 13v ust. 2 Ustawy określającego sposób obliczenia maksymalnej kary pieniężnej, Prezes Urzędu zakwalifikował każde Zakwestionowane Świadczenie Pieniężne do odpowiedniej grupy świadczeń opisanych poniżej, czemu dał wyraz w Tabelach A i B w kolumnach *Grupa (WŚ1-WŚ5)*.
- (55) Poszczególne sumy Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych obliczone z uwzględnieniem liczby dni opóźnienia i przedziałów opóźnienia określonych w art. 13v ust. 2 Ustawy wynoszą odpowiednio:
- WŚ1 = [informacja prawnie chroniona] (opóźnienia nie przekraczają 30 dni),
 - WŚ2 = [informacja prawnie chroniona] (opóźnienia od 31 do 60 dni),
 - WŚ3 = [informacja prawnie chroniona] (opóźnienia od 61 do 120 dni),
 - WŚ4 = [informacja prawnie chroniona] (opóźnienia od 121 do 365 dni),
 - WŚ5 = [informacja prawnie chroniona] (opóźnienia powyżej 365 dni).
- (56) Suma wartości wszystkich Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych, co do których Prezes Urzędu ustalił w niniejszym postępowaniu, że zostały spełnione przez Stronę postępowania po terminie albo nie zostały przez nią spełnione do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem wynosi [informacja prawnie chroniona].

IV. Ocena prawna

- (57) Biorąc pod uwagę ustalony stan faktyczny, Prezes Urzędu zważył, co następuje.
1. **INSELL sp. z o.o. jako strona postępowania w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych i adresat zakazu, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy**
- (58) Zgodnie z treścią art. 13b ust. 1 Ustawy, zakazane jest nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez podmioty, o których mowa w art. 2, niebędące podmiotami publicznymi.
- (59) Zgodnie z art. 13c ust. 1 Ustawy, Prezes Urzędu prowadzi postępowania w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych wobec podmiotów, o których mowa w art. 2 Ustawy, niebędących podmiotami publicznymi. Mając na względzie treść powyższych przepisów oraz treść art. 2 pkt 1 Ustawy, do których one odsyłają, należy

stwierdzić, że podmiotami, w stosunku do których może być prowadzone postępowanie w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych i które są adresatem zakazu, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy są m.in. przedsiębiorcy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców⁶, o ile nie są oni podmiotami publicznymi.

- (60) Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy Prawo przedsiębiorców - przedsiębiorcą jest osoba fizyczna, prawna lub jednostka organizacyjna nie będąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, wykonująca działalność gospodarczą. Działalnością gospodarczą z kolei - zgodnie z art. 3 ustawy Prawo przedsiębiorców - jest zorganizowana działalność zarobkowa, wykonywana we własnym imieniu i w sposób ciągły.
- (61) Przez podmiot publiczny natomiast - zgodnie z definicją zawartą w art. 4 pkt 2 Ustawy - należy rozumieć podmioty, o których mowa w art. 4 ustawy z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych⁷.
- (62) W toku niniejszego postępowania Prezes Urzędu ustalił, że INSELL spółka z ograniczoną odpowiedzialnością jest osobą prawną, wpisaną do rejestru przedsiębiorców KRS i prowadzi we własnym imieniu, w sposób ciągły zorganizowaną działalność zarobkową. Strona postępowania jako spółka prawa handlowego prowadząca działalność gospodarczą jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 ust. 1 Ustawy Prawo przedsiębiorców a zatem podmiotem, o którym mowa w art. 2 pkt 1 Ustawy.
- (63) Jednocześnie kapitał zakładowy Strony postępowania należy w całości do podmiotów prywatnych, a zatem Strona postępowania nie należy do żadnej z kategorii podmiotów wymienionych w art. 4 ustawy Prawo zamówień publicznych. W związku z tym nie posiada statusu podmiotu publicznego.
- (64) Biorąc pod uwagę powyższe INSELL sp. z o.o. jest adresatem zakazu, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy, może być stroną prowadzonego przez Prezesa Urzędu postępowania w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, a także adresatem - wydanej w wyniku jego przeprowadzenia - decyzji administracyjnej.

⁶ Dz.U. z 2024 r. poz. 236 ze zm., dalej: „ustawa Prawo przedsiębiorców”.

⁷ Dz.U. z 2024 r. poz. 1320 ze zm., dalej: „ustawa Prawo zamówień publicznych”.

2. Przestanki ustalenia naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania

- (65) Stosownie do art. 13b ust. 2 Ustawy, określającego znamiona deliktu administracyjnego, nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez podmiot, o którym mowa w art. 2, niebędący podmiotem publicznym, ma miejsce w przypadku, gdy w okresie 3 kolejnych miesięcy suma wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez ten podmiot wynosi co najmniej 2 000 000 złotych.
- (66) Zgodnie z definicją ustawową z art. 4 pkt 1a Ustawy, „świadczenie pieniężne” to wynagrodzenie za dostawę towaru lub wykonanie usługi w transakcji handlowej. Z kolei zgodnie z art. 4 pkt 1 Ustawy, „transakcja handlowa” oznacza umowę, której przedmiotem jest odpłatana dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usługi, jeżeli strony zawierają ją w związku wykonywaną działalnością. Zakaz nadmiernego opóźniania się dotyczy więc spełniania „świadczeń pieniężnych” w rozumieniu tych przepisów. Pojęcie „świadczenia pieniężnego” w „transakcji handlowej” wyznacza zatem zakres przedmiotowy postępowania i dokonywanych w nim ustaleń.
- (67) Przy czym, należy mieć również na względzie art. 3 Ustawy, wyłączający z zakresu jej stosowania m.in.:
- długi objęte postępowaniami prowadzonymi na podstawie ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe (Dz.U. z 2025 poz. 614) oraz ustawy z dnia 15 maja 2015 r. - Prawo restrukturyzacyjne (Dz.U. z 2024 r. poz. 1428),
 - umowy, na podstawie których są wykonywane czynności bankowe w rozumieniu przepisów art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia - Prawo bankowe (Dz.U. z 2024 r. poz. 1646).
- (68) Nadto, zgodnie z treścią art. 13b ust. 4 Ustawy, ustalając wystąpienie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych Prezes Urzędu pomija:
- 1) niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenia pieniężne, których termin spełnienia upłynął wcześniej niż 2 lata przed dniem wszczęcia postępowania;
 - 2) transakcje handlowe, których wyłącznymi stronami są podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej;
 - 3) transakcje handlowe zawierane w zakresie działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, o których mowa odpowiednio w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej.

- (69) Biorąc pod uwagę treść powyższych przepisów należy stwierdzić, że ustalenie naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania wymaga wykazania, że Strona postępowania, będąca adresatem zakazu administracyjnego, była zobowiązana do spełnienia Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych, które spełniają poniższe cechy:
- stanowią świadczenia pieniężne w rozumieniu art. 4 pkt 1a Ustawy, do których odnosi się zakaz nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych i do których ma zastosowanie Ustawa, tj. takie, które:
 - wynikają z transakcji handlowych zawartych przez Stronę postępowania z podmiotami wskazanymi w art. 2 Ustawy;
 - nie są wyłączone z zakresu zastosowania Ustawy na podstawie jej art. 3;
 - nie podlegały pominięciu stosownie do art. 13b ust. 4 Ustawy;
 - były wymagalne w okresie objętym postępowaniem;
 - zostały spełnione po terminie albo nie zostały spełnione w okresie objętym postępowaniem;
 - ich suma wynosi co najmniej 2 000 000 złotych.
- (70) Spełnienie wskazanych przesłanek jest konieczne i zarazem wystarczające do ustalenia naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania. Popętnienie deliktu administracyjnego jest bowiem powiązane z obiektywnym stanem opóźnienia, niezależnym od jego przyczyn.
- (71) Jak podkreśla się w doktrynie i orzecznictwie, odpowiedzialność administracyjnoprawna (odpowiedzialność za delikt administracyjny) w odróżnieniu od odpowiedzialności karnej - ma charakter odpowiedzialności obiektywnej, chyba że ustawodawca zdecyduje się na wprowadzenie do deliktu administracyjnego znamienia winy⁸. Dla przyjęcia tej odpowiedzialności wystarczający jest zatem sam fakt obiektywnego naruszenia obowiązków administracyjnoprawnych, bez względu na przyczynę, która do tego doprowadziła. Podstawę zastosowania sankcji administracyjnej stanowi sam fakt naruszenia normy sankcjonowanej, bez względu na winę podmiotu, który dopuścił się określonego zachowania.
- (72) Biorąc pod uwagę treść zakazu wyrażoną w normie prawnej zawartej w przepisach art. 13b Ustawy, odpowiedzialność za naruszenie tego zakazu ma charakter obiektywny. Zgodnie

⁸ M. Jabłoński, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, red. Wierzbowski 2020, wyd. 29, Legalis, I. Sepioto-Jankowska, Odpowiedzialność administracyjna jako odpowiedzialność alternatywna dla deliktów finansowych, Prokuratura i Prawo 1, 2020, s. 83 i nast., wyrok TK z dnia 4 lipca 2002 r., sygn. akt P 12/01, OTK-A 2002/4/50, wyrok TK z dnia 25 marca 2010 r., sygn. akt P 9/08, OTK-A 2010, nr 3, poz. 26.

z jej treścią o naruszeniu zakazu decyduje spełnienie obiektywnych przesłanek wskazanych w Ustawie - osiągnięcie określonego pułapu opóźnień w spełnianiu świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem. O obiektywnym charakterze odpowiedzialności decyduje m.in. odwołanie się w opisie znamion deliktu do obiektywnego zachowania polegającego na opóźnieniu. Na odpowiedzialność tą nie ma zatem wpływu stopień zawinienia podmiotu naruszającego prawo, okoliczności naruszenia zakazu, czy też motywacja sprawcy lub skala naruszeń.

2.1. Obowiązek zapłaty Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych

- (73) Zgodnie z art. 4 pkt 1a Ustawy, świadczenie pieniężne to wynagrodzenie za dostawę towaru lub wykonanie usługi w transakcji handlowej. Natomiast transakcją handlową w rozumieniu art. 4 pkt 1 Ustawy jest umowa, której przedmiotem jest odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usługi, jeżeli strony, o których mowa w art. 2 Ustawy, zawierają ją w związku z wykonywaną działalnością.
- (74) Przy interpretacji pojęcia „świadczenia pieniężnego” i „transakcji handlowej” należy mieć na względzie treść Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/WE z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych⁹, która została implementowana do polskiego porządku prawnego na mocy Ustawy. Zgodnie z art. 1 ust. 2 Dyrektywy 2011/7/WE ma ona zastosowanie do wszystkich płatności, które stanowią wynagrodzenie w transakcjach handlowych. Natomiast zgodnie z art. 2 pkt 1 Dyrektywy 2011/7/WE „transakcje handlowe”, to transakcje między przedsiębiorstwami lub między przedsiębiorstwami a organami publicznymi, które prowadzą do dostawy towarów lub świadczenia usług za wynagrodzeniem. Ponieważ art. 2 pkt 1 Dyrektywy 2011/7/WE nie zawiera żadnego wyraźnego odesłania do prawa państw członkowskich, które miałyby na celu określenie znaczenia i zakresu tego pojęcia, zdaniem Trybunału Sprawiedliwości UE - pojęcie „transakcji handlowej” wymaga autonomicznej i jednolitej wykładni, uwzględniającej zarówno brzmienie i kontekst przepisu, w którym znajduje się to pojęcie, jak i cele tego przepisu oraz aktu prawa Unii, którego ów przepis stanowi część (pkt 21).¹⁰
- (75) Nadto, jeżeli strony uzgodniły, że w ramach tej samej umowy realizowane będą kolejne dostawy towarów lub będą wykonywane kolejne usługi, przy czym każda z tych dostaw lub każda z tych usług rodzi obowiązek zapłaty po stronie dłużnika, to spełnione są oba przewidziane w art. 2 pkt 1 Dyrektywy 2011/7/WE warunki, aby każdą dostawę towarów lub

⁹ Dz. U. UE 2011, L. 48, dalej: Dyrektywa 2011/7/WE.

¹⁰ Wyrok Trybunału Unii Europejskiej z dnia 1 grudnia 2022 r., C-419/21, ECLI:EU:C:2022:948.

każdą wykonaną usługę na podstawie tej umowy uznać za transakcję handlową w rozumieniu tego przepisu. Art. 2 pkt 1 Dyrektywy 2011/7/WE należy zatem interpretować w ten sposób, że zawarte w nim pojęcie „transakcji handlowych” obejmuje każdą kolejną dostawę towarów lub każde kolejne świadczenie usług w wykonaniu jednej i tej samej umowy (pkt 24).

- (76) Mając na uwadze definicję transakcji handlowej wskazaną w treści art. 4 pkt 1 Ustawy stwierdzić należy, że każda odpłatna dostawa towaru lub odpłatne wykonanie usługi - w przypadkach, w których dane zamówienie wynikało z uprzednio zawartej umowy ramowej również stanowi transakcję handlową. Odrębną transakcją handlową jest zatem każda umowa jednorazowa zawierana na podstawie umowy ramowej, każde zamówienie/zlecenie składane na podstawie takiej umowy i dostawa każdej partii towaru, etap wykonania usługi - za które uzgodniono wynagrodzenie.
- (77) Mając na uwadze powyższe, „świadczenie pieniężne” stanowi zapłatę - a zatem wyrażony w pieniądzu ekwiwalent za spełnienie świadczenia niepieniężnego, tj. za każdą dostawę towaru lub wykonanie każdej usługi, czy też dzieła lub ich części, wynikający z (w wykonaniu) umów posiadających następujące cechy:
- są odpłatne - ekwiwalentem świadczenia niepieniężnego jest w nich płatność, czyli wynagrodzenie wyrażone w pieniądzu;
 - przedmiotem uzgodnionego w nich świadczenia niepieniężnego jest dostawa towarów lub świadczenie usług;
 - ich stronami są podmioty, o których mowa w art. 2 Ustawy;
 - zostały zawarte w związku z prowadzoną przez te podmioty działalnością.
- (78) Z kolei podmioty, o których mowa w art. 2 Ustawy, to przede wszystkim przedsiębiorcy w rozumieniu przepisów ustawy Prawo przedsiębiorców oraz podmioty z nimi zrównane, m.in.:
- podmioty prowadzące działalność, o której mowa w art. 6 ust. 1 ustawy Prawo przedsiębiorców;
 - podmioty, o których mowa w art. 4, art. 5 ust. 1 i art. 6 ustawy Prawo zamówień publicznych;
 - oddziały i przedstawicielstwa przedsiębiorców zagranicznych;
 - przedsiębiorcy z państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej.

- (79) Z ustaleń Prezesa Urzędu wynika, że wszystkie Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne wynikają z umów, w których uzgodniono zapłatę sumy pieniężnej (wyrażonej zarówno w polskich złotych jak i w walutach obcych) w zamian za spełnienie świadczenia niepieniężnego. Uzgodnione przez strony tych umów świadczenia niepieniężne polegały na odpłatnej dostawie towarów lub odpłatnym świadczeniu usług. Stronami tych umów były podmioty, o których mowa w art. 2 Ustawy. Prezes Urzędu ustalił ponadto, że Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne zostały udokumentowane w ewidencji JPK_V7 (oraz fakturach VAT niepodlegających tej ewidencji), co świadczy o tym, że wynikały one z umów (transakcji handlowych) zawieranych w związku z prowadzoną przez te podmioty działalnością. W związku z tym, mając na względzie powyższe rozważania, wszystkie Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne stanowią świadczenia pieniężne w transakcjach handlowych, o których mowa w art. 4 pkt 1a Ustawy, do zapłaty których zobowiązana była Strona postępowania.
- (80) Jednocześnie, skoro - jak ustalił Prezes Urzędu - do dnia wydania niniejszej decyzji w stosunku do Strony nie zostało otwarte postępowanie restrukturyzacyjne, ani nie została ogłoszona upadłość, to Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne nie stanowią długów objętych postępowaniami prowadzonymi na podstawie ustaw Prawo upadłościowe i Prawo restrukturyzacyjne, a zatem nie ma do nich zastosowania wyłączenie, o którym mowa w art. 3 pkt 1 Ustawy.
- (81) Prezes Urzędu ustalił, że żaden z kontrahentów w transakcjach handlowych, z których wynikają Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne, nie jest podmiotem uprawnionym do dokonywania czynności bankowych i tym samym żadne z Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych nie wynika z czynności bankowych w rozumieniu art. 5 ust. 1 i 2 Prawa bankowego.
- (82) Prezes Urzędu ustalił ponadto, że Strona postępowania jest podmiotem prywatnym, a zatem nie jest podmiotem zaliczanym do sektora finansów publicznych. W związku z tym, żadne Zakwestionowane Świadczenie Pieniężne nie wynika z umowy, której stronami są wyłącznie podmioty zaliczane do sektora finansów publicznych.
- (83) Biorąc pod uwagę powyższe, należy stwierdzić, że żadne z Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych nie jest świadczeniem pieniężnym, do którego nie stosowałoby się Ustawy na podstawie jej art. 3.
- (84) Zgodnie z art. 13b ust. 4 pkt 1 Ustawy, przy ustalaniu wystąpienia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, Prezes Urzędu pomija niespełnione oraz spełnione

po terminie świadczenia pieniężne, których termin spełnienia upłynął wcześniej niż dwa lata przed wszczęciem postępowania.

- (85) Niniejsze postępowanie zostało wszczęte 23 listopada 2023 r. Natomiast - jak wynika z ustaleń Prezesa Urzędu opisanych w części III punkcie 3.2. niniejszej decyzji i zaprezentowanych w Tabelach A i B - terminy zapłaty Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych przypadały w okresie [informacja prawnie chroniona], a zatem nie upłynęły wcześniej niż 2 lata przed dniem wszczęcia postępowania. W związku z powyższym, żadne z Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych nie podlega pominięciu przy ustalaniu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych na podstawie art. 13b ust. 4 pkt 1 Ustawy.
- (86) Zgodnie z art. 13b ust. 4 pkt 2 Ustawy, przy ustalaniu wystąpienia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, Prezes Urzędu pomija transakcje handlowe, których wyłącznymi stronami są podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej.
- (87) W zakresie pojęcia „grupy kapitałowej” art. 4 pkt 7 Ustawy odsyła do definicji zawartej w art. 4 pkt 14 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, zgodnie z którą przez grupę kapitałową rozumie się wszystkich przedsiębiorców, którzy są kontrolowani w sposób bezpośredni lub pośredni przez jednego przedsiębiorcę, w tym również tego przedsiębiorcę. Wprawdzie nie zdefiniowano samego pojęcia „kontroli”, jednak w art. 4 pkt 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów wskazuje się, że przez „przejęcie kontroli” należy rozumieć wszelkie formy bezpośredniego lub pośredniego uzyskania przez przedsiębiorcę uprawnień, które osobno albo łącznie, przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności prawnych lub faktycznych, umożliwiają wywieranie decydującego wpływu na innego przedsiębiorcę lub przedsiębiorców. Decydująca zatem dla konstrukcji grupy kapitałowej w powyższym rozumieniu jest taka relacja między podmiotami, która umożliwia jednemu z nich („przedsiębiorcy dominującemu”) wywieranie decydującego wpływu na innego przedsiębiorcę („przedsiębiorcę zależnego”). W literaturze twierdzi się, że możliwość wywierania decydującego wpływu przez jednego przedsiębiorcę na innego przedsiębiorcę oznacza możliwość rozstrzygania o najważniejszych sprawach przedsiębiorcy zależnego, jego funkcjonowaniu, rozwoju rynków, tempa innowacyjności, czyli możliwość podejmowania decyzji z jego punktu widzenia strategicznych¹¹. Kontrola przedsiębiorców

¹¹ E. Stawicki [w:] Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz, wyd. II, red. A. Stawicki, Warszawa 2016, art. 4; K. Kohutek [w:] M. Sieradzka, K. Kohutek, Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz, Warszawa 2014, art. 4.

(zależnych) przez innego przedsiębiorcę (dominującego) może odbywać się nie tylko bezpośrednio, ale także pośrednio, a zatem poprzez podmioty zależne.

- (88) Nie ulega zatem wątpliwości, że najlepszą wiedzę o podmiotach należących do grupy kapitałowej Strony posiada sama Strona.
- (89) W związku z tym, że żaden z kontrahentów wskazanych w Tabelach A i B nie należy do podmiotów wskazanych przez Stronę, jako należących do tej samej grupy kapitałowej, w stanie faktycznym niniejszej sprawy uprawnione jest przyjęcie, że Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne nie wynikają z transakcji handlowych, których wyłącznymi stronami są podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej, a zatem żadne z nich nie podlega pominięciu stosownie do art. 13b ust. 4 pkt 2 Ustawy.
- (90) Zgodnie z art. 13b ust. 4 pkt 3 Ustawy, przy ustalaniu wystąpienia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, Prezes Urzędu pomija transakcje handlowe zawierane w zakresie działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, o których mowa odpowiednio w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej.
- (91) Prezes Urzędu ustalił, że ani Strona, ani żaden z kontrahentów w transakcjach handlowych, z których wynikają Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne nie prowadzą działalności ubezpieczeniowej lub asekuracyjnej w rozumieniu art. 4 ust. 1 i 2 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i asekuracyjnej. W związku z tym transakcje handlowe, z których wynikają Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne nie zostały zawarte w zakresie działalności ubezpieczeniowej i asekuracyjnej w rozumieniu art. 4 ust. 1 i 2 ustawy.
- (92) Biorąc pod uwagę powyższe, należy stwierdzić, że żadne z Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych nie podlega pominięciu przy ustalaniu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych na podstawie art. 13b ust. 4 Ustawy.

2.2. Wymagalność Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych

- (93) Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z 30 sierpnia 2006 r., (sygn. akt II CSK 90/06, OSNC 2007 nr 6 poz. 92), wymagalność roszczenia nie została w prawie cywilnym zdefiniowana, powszechnie jednak przyjmuje się, że wyraża ona stan, w którym, obiektywnie rzecz ujmując, wierzyciel ma prawną możliwość żądania zaspokojenia przysługującej mu wierzytelności. Początek wymagalności roszczenia nie daje się formułować w regułę ogólną, ponieważ dla różnych stosunków prawnych i dla różnych roszczeń może być

zróznicowany. Określa go każdorazowo konkretna wierzytelność oraz treść, charakter lub właściwości zobowiązania, z którego wierzytelność się wywodzi.

- (94) Zdaniem Prezesa Urzędu, wymagalność świadczenia pieniężnego w rozumieniu art. 13b Ustawy należy powiązać z upływem terminu spełnienia świadczenia, czyli w przypadku świadczenia pieniężnego - z upływem terminu jego zapłaty.
- (95) Popętnienie deliktu administracyjnego powiązane jest bowiem z powstaniem stanu nadmiernego opóźniania się (art. 13b ust. 1 Ustawy), który w przepisie art. 13b ust. 2 Ustawy definiowany jest jako stan faktyczny, w którym suma wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie w okresie objętym postępowaniem wynosi co najmniej 2 000 000 zł.
- (96) Nie ma zatem wątpliwości, że świadczenia pieniężne, o których mowa w art. 13v ust. 1 Ustawy, to świadczenia pieniężne, których termin spełnienia upłynął, Strona ich nie spełniła i były wymagalne w okresie objętym postępowaniem. Świadczenie pieniężne staje się wymagalne najpóźniej w dniu następującym po dacie, w której upływał termin spełnienia świadczenia, czyli termin zapłaty (tak m.in. M. Lemkowski, Glosa do wyroku SN z 8 marca 2002 r., III KKN 548/2000, Monitor Prawniczy 2003/22, s. 1047). Tak rozumiana wymagalność zbiega się z powstaniem stanu opóźnienia. Z opóźnieniem mamy bowiem do czynienia w każdym przypadku, w którym dłużnik nie spełnia świadczenia w terminie (*Zobowiązania część ogólna*, A. Brzozowski i inni, Warszawa 2021, str. 374).
- (97) Powyższe pozwala zatem na przyjęcie, że każde świadczenie pieniężne, którego termin zapłaty upłynął i nie zostało spełnione przez dłużnika, jest świadczeniem opóźnionym i wymagalnym. Jednocześnie - zgodnie z treścią art. 13b ust. 1 Ustawy - stan wymagalności i opóźnienia w spełnieniu świadczenia pieniężnego musi istnieć w okresie objętym postępowaniem. Prezes Urzędu przyjął, że do spełnienia tej przesłanki konieczne i zarazem wystarczające jest, żeby świadczenie pieniężne było wymagalne i opóźnione chociażby przez jeden dzień w okresie objętym postępowaniem.
- (98) W kolumnie *Liczba dni opóźnienia* w Tabelach A i B wskazano - dla każdego Zakwestionowanego Świadczenia Pieniężnego - wyrażony w dniach okres, który upłynął od dnia następującego po dniu, w którym upływał termin zapłaty wskazany w kolumnie *Termin zapłaty wg umowy (z uwzględnieniem art. 115 k.c.)* Tabeli A oraz w kolumnie *Termin zapłaty wynikający z art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy (z uwzględnieniem art. 115 k.c.)* Tabeli B, czyli od dnia wymagalności do dnia przypadającego w okresie objętym postępowaniem, w którym świadczenie zostało spełnione, wskazanego w kolumnie *Data spełnienia*

świadczenia pieniężnego Tabeli A i B lub do ostatniego dnia objętego postępowaniem, tj. do 30 czerwca 2023 r., jeżeli świadczenie pieniężne nie zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem.

- (99) Z ustaleń Prezesa Urzędu wynika, że w odniesieniu do każdego z Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych opóźnienie w okresie objętym postępowaniem wynosiło co najmniej jeden dzień. Powyższe prowadzi do wniosku, że wszystkie Zakwestionowane Świadczenia były wymagalne w okresie objętym postępowaniem i nie zostały spełnione w terminie w okresie objętym postępowaniem.
- (100) Zgodnie z zasadą swobody umów, wyrażoną w art. 353¹ Kodeksu cywilnego, strony zawierające umowę mogą uzgodnić termin spełnienia świadczeń - w tym termin zapłaty świadczenia pieniężnego - według swego uznania, jednak nie może to naruszać obowiązujących ustaw, w tym przepisów ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, w szczególności art. 7 ust. 2 i art. 7 ust. 2a Ustawy.
- (101) Uzgodnione terminy zapłaty nie mogą zatem przekraczać maksymalnych terminów zapłaty, o których mowa w art. 7 ust. 2 i art. 7 ust. 2a ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, które uzależniają zakres swobody kontraktowej stron transakcji handlowych w tym obszarze od wielkości prowadzonego przez te strony przedsiębiorstwa. Przepisy te formułują ogólną zasadę, zgodnie z którą termin zapłaty nie może przekraczać 60 dni liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi. Jeżeli dłużnikiem zobowiązanym do zapłaty za towary lub usługi jest duży przedsiębiorca, a wierzycielem jest mikroprzedsiębiorca, mały przedsiębiorca albo średni przedsiębiorca - zasada ta obowiązuje bez wyjątków. W pozostałych przypadkach termin zapłaty może być dłuższy niż 60 dni liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, jeżeli strony w umowie wyraźnie tak ustalą i pod warunkiem, że ustalenie to nie jest rażąco nieuczciwe wobec wierzyciela.
- (102) Na podstawie art. 13 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, zamiast postanowień umowy ustalających terminy zapłaty z naruszeniem ww. przepisów stosuje się terminy zapłaty ustalone zgodnie z zasadami określonymi w art. 13 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 Ustawy, tzn. stosuje się terminy zapłaty wynoszące 60 dni liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających

dostawę towaru lub wykonanie usługi albo liczonych zgodnie z art. 7 ust. 4 lub art. 9 ust. 2 Ustawy (dalej: „maksymalny termin zapłaty”).

- (103) Prezes Urzędu ustalił, że Strona posiada status dużego przedsiębiorcy i w odniesieniu do Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych ujętych w Tabeli B, w zakresie których wierzycielami byli przedsiębiorcy z sektora MŚP, termin zapłaty uzgodniony przez strony transakcji handlowych przekraczał 60 dni liczonych od daty doręczenia faktury potwierdzającej dostawę towaru lub wykonanie usługi, tzn. został uzgodniony z naruszeniem art. 7 ust. 2a Ustawy. W związku z tym w tych przypadkach istniała przesłanka zastosowania art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy i ustalenia, że termin zapłaty upływał 60-go dnia od daty doręczenia Stronie postępowania faktury potwierdzającej dostawę towaru lub wykonanie usługi.
- (104) Powyższe przepisy ograniczające zakres swobody kontraktowej w przedmiocie maksymalnych terminów zapłaty nie miały natomiast zastosowania w niniejszej sprawie w odniesieniu do umów zawartych w relacjach symetrycznych, tj. z dużymi przedsiębiorcami. Terminowość spełnienia świadczeń pieniężnych wynikających z tych umów Prezes Urzędu ocenił z uwzględnieniem postanowień umownych określających terminy zapłaty.

3. Stwierdzenie popełnienia deliktu administracyjnego przez Stronę postępowania

- (105) Mając na uwadze powyższe ustalenia faktyczne i uzasadnienie prawne należy stwierdzić, że wartość świadczeń pieniężnych w rozumieniu art. 4 pkt 1a Ustawy, nie wyłączonych z zakresu jej stosowania na podstawie art. 3 Ustawy, spełnionych przez Stronę postępowania po terminie w okresie objętym postępowaniem albo nie spełnionych przez nią w tym okresie, ustalona z pominięciem świadczeń, o których mowa w art. 13b ust. 4 Ustawy, wyrażona w złotych z uwzględnieniem równowartości świadczeń pieniężnych wyrażonych w walutach obcych ustalonej zgodnie z art. 13b ust. 3 Ustawy, wynosi [informacja prawnie chroniona] złotych, czyli przekracza próg ustawowy 2 000 000 złotych, o którym mowa w art. 13b ust. 2 Ustawy.
- (106) Prezes Urzędu stwierdził, że w niniejszej sprawie występują kumulatywnie wszystkie przesłanki, potwierdzające, że Strona naruszyła zakaz nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, tj.:
- Strona posiada status przedsiębiorcy w rozumieniu art. 2 Ustawy;
 - Strona nie posiada statutu podmiotu publicznego w rozumieniu art. 4 pkt 2 Ustawy;
 - Strona zawierała transakcje handlowe w rozumieniu art. 4 pkt 1 Ustawy;

- Suma Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych wyniosła co najmniej 2 000 000 złotych.

(107) Dlatego też, Prezes Urzędu stwierdził, że Strona nadmiernie opóźniała się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem, czyli popełniła delikt administracyjny, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy.

(108) W tych okolicznościach, należało orzec jak w punkcie I.1 sentencji niniejszej decyzji.

V. Kara pieniężna

1. Nałożenie administracyjnej kary pieniężnej

(109) Zgodnie z art. 13v ust. 1 Ustawy - w przypadku stwierdzenia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez stronę postępowania, Prezes Urzędu może nałożyć na nią, w drodze decyzji, administracyjną karę pieniężną.

(110) Użyte przez ustawodawcę sformułowanie „Prezes Urzędu może nałożyć” oznacza, że decyzje w tym względzie mieszczą się w ramach tzw. uznania administracyjnego. Uznanie administracyjne jest konstrukcją prawną pozwalającą organowi administracji publicznej na wybór konsekwencji prawnych zaistnienia stanu faktycznego, do którego odnosi się hipoteza normy prawnej. A zatem przedmiotem uznania w rozpoznawanej sprawie jest określenie skutku prawnego w postaci nałożenia kary pieniężnej bądź jej nienakładania.

(111) Ocena, czy w konkretnej sprawie występują okoliczności uzasadniające nałożenie kary pieniężnej, pozostawiona została organowi prowadzącemu postępowanie. W tym przypadku to Prezes Urzędu kształtuje politykę wymiaru kar wobec przedsiębiorców, znając specyfikę rynku i problemy związane z nadmiernym opóźnianiem się ze spełnieniem świadczeń pieniężnych. Nie oznacza to jednak dowolności, bowiem rozstrzygnięcie w tym zakresie wymaga uzasadnienia i podlega kontroli sądowo-administracyjnej.

(112) Jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 20 stycznia 2022 r., sygn. akt III OSK 4872/21 (opubl. LEX nr 3290511), uznanie administracyjne oznacza przyznanie organowi administracji publicznej przepisem prawa materialnego pewnego luzu decyzyjnego polegającego na możliwości wyboru sposobu rozstrzygnięcia danej sprawy administracyjnej. Działanie organu korzystającego z możliwości podjęcia decyzji w ramach uznania administracyjnego musi mieścić się w granicach zakreślonych przez art. 7 k.p.a., tj. organ powinien dążyć do wyjaśnienia prawdy obiektywnej i załatwić sprawę z uwzględnieniem interesu społecznego i słusznego interesu strony. Zarówno pojęcia interesu społecznego, jak

i słusznego interesu strony nie zostały ustawowo zdefiniowane, co powoduje, że treść nadaje im organ orzekający. Z reguły interes indywidualny nie pokrywa się z interesem społecznym.

- (113) Przy czym, zasada określona w art. 7 *in fine* k.p.a. nakazująca organom uwzględniać interes społeczny i słuszny interes obywateli przy wydawaniu decyzji uznaniowej, nie daje prymatu żadnej z powyższych wartości. Ustawodawca w art. 7 k.p.a. nie określił hierarchii tych wartości, ani też zasad rozstrzygania kolizji pomiędzy interesem społecznym i słusznym interesem strony, (tak też: A. Wróbel [w:] M. Jaśkowska, M. Wilbrandt-Gotowicz, A. Wróbel, *Komentarz aktualizowany do Kodeksu postępowania administracyjnego*, LEX/el. 2022, art. 7).
- (114) Przesłanka słusznego interesu strony, aczkolwiek niezdefiniowana, wskazuje, że nie chodzi w niej o każdy interes strony (a więc chęć uzyskania rozstrzygnięcia organu administracji publicznej o treści zgodnej z wolą strony), ale wyłącznie o interes zgodny przede wszystkim z prawem i zasadami współżycia społecznego. Słuszny interes strony musi być interesem znajdującym oparcie w obowiązujących przepisach prawa, bowiem zasada praworządności, wyrażona w art. 6 k.p.a., zobowiązuje organy administracji do działania na podstawie przepisów prawa (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 30 lipca 2021 r., III OSK 3755/21, opubl. LEX nr 3217829).
- (115) Uznanie interesu za słuszny powinno wynikać z obiektywnej oceny sytuacji, a nie z własnego przekonania strony opartego na poczuciu krzywdy i nierówności (wyrok NSA z 20 maja 1998 r., I SA/Ka 1744/96, LEX nr 33416). Poza tym nie można uznać, iż interes strony jest słuszny, jeżeli godzi on zarazem w interes społeczny (wyrok NSA z 23 czerwca 1995 r., SA/Wr 2744/94, LEX nr 26845).
- (116) Jednocześnie należy podkreślić, że odstępstwo od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej jest instytucją o charakterze wyjątkowym, gdyż zasadą jest karanie za stwierdzony delikt administracyjny, a nie odstępowanie od ukarania. Możliwość zwolnienia z kary - pomimo naruszenia przepisów ustawy - może znaleźć uzasadnienie jedynie w wyjątkowych sytuacjach (por. wyrok NSA z 8 grudnia 2020 r., sygn. akt II GSK 855/20, LEX nr 3115072).
- (117) Podobnie przyjmuje się w orzecznictwie sądowym na gruncie decyzji Prezesa Urzędu o nałożeniu kar pieniężnych za naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Zgodnie z art. 106 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, kary pieniężne nakładane z tytułu naruszenia zakazów określonych w ustawie mają wprowadzić charakter fakultatywny, jednak odstępianie od nałożenia kary powinno następować

w wyjątkowych przypadkach, gdy nawet wymierzenie kary w wysokości symbolicznej stanowiłoby dla przedsiębiorcy znaczącą dolegliwość, pozostającą w rażącej sprzeczności ze stopniem winy przedsiębiorcy oraz szkodliwością stwierdzonej praktyki dla interesów konsumentów (Wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 17 marca 2015 r. VI ACa 539/14 LEX nr 1667658 oraz wyrok S.A. z 26 kwietnia 2013 r. VI ACa 1539/12 LEX nr 1369418). Zasady te - ze względu na zbliżoną konstrukcję normatywną kary - można odpowiednio odnieść do kar administracyjnych wymierzanych przez Prezesa Urzędu w postępowaniu w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.

- (118) Prezes Urzędu zważył, że administracyjna kara pieniężna, o której mowa w art. 13v ust. 1 Ustawy, pełni funkcję prewencyjno-wychowawczą, mającą na celu kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa i jego postaw wobec prawa poprzez wychowywanie (prewencję pozytywną) i odstraszenia od naruszenia prawa (prewencję negatywną)¹². Związane jest to z realizacją celów Ustawy - kształtowania kultury terminowych płatności i przeciwdziałanie powstawaniu zatorów płatniczych w gospodarce. Nadto jej funkcja wyraża się również w zapobieganiu kredytowania się kosztem innych przedsiębiorców, poprzez uczynienie takiego zachowania nieopłacalnym.
- (119) W nauce prawa i orzecznictwie wskazuje się, że administracyjne kary pieniężne - w odróżnieniu od środków karnych - pełnią przede wszystkim funkcję prewencyjną, a ich funkcja represyjna - chociaż nie jest negowana - nie pełni roli pierwszoplanowej¹³. Jak podkreśla się w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego - administracyjne kary pieniężne są środkami mającymi na celu mobilizowanie podmiotów do terminowego i prawidłowego wykonywania obowiązków wobec państwa, zapewniają zatem realizację wykonawczo-zarządzających zadań administracji. Przez zapowiedź negatywnych konsekwencji, jakie nastąpią w wypadku naruszenia obowiązków określonych w ustawie albo w decyzji administracyjnej, motywują adresatów do wykonywania ustawowych obowiązków¹⁴.
- (120) Jak wynika z uzasadnienia projektu ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych - priorytetem w przedłożonym projekcie było przyjęcie skutecznych instrumentów ochrony wierzycieli. Z tych względów - oprócz instrumentów prywatnoprawnych, ustawodawca zdecydował się na wprowadzenie

¹² Zob. A. Piszcz, *Sankcje w polskim prawie antymonopolowym*, Białystok 2013 s. 59 - 60.

¹³ R. Stankiewicz, Komentarz do art. 189B (w:) R. Hausner, *Kodeks Postępowania Administracyjnego* Komentarz. Wydanie 7, Legalis/el. 2021.

¹⁴ Por. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 25 marca 2010 r., sygn. akt P 9/08, OTK-A 2010, Nr 3, poz. 26.

administracyjnych kar pieniężnych dla podmiotów, które nadmiernie opóźniają się ze spełnianiem swoich świadczeń pieniężnych wobec kontrahentów. Celem przywołanej zmiany legislacyjnej była poprawa sytuacji nieokreślonego kręgu wierzycieli poprzez wymuszenie za pomocą systemu represyjnego - przestrzegania przez dłużników umownych terminów zapłaty i nieprzekraczania terminów ustawowych, co ma sprzyjać budowaniu kultury terminowych płatności.

- (121) Mając na względzie powyższe, zdaniem Prezesa Urzędu, nienakładanie administracyjnej kary pieniężnej w przypadku stwierdzenia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, byłoby uzasadnione, gdyby w okolicznościach konkretnej sprawy istniał taki słuszny interes Strony w nienałożeniu na nią kary, który przeważałby nad interesem społecznym w jej ukaraniu lub też - nałożenie kary pieniężnej w okolicznościach konkretnej sprawy byłoby sprzeczne z celami Ustawy i funkcją tej kary (prewencyjną i represyjną). Nadto, musiałoby być ono zgodne z normami prawnymi, w szczególności z konstytucyjną zasadą równości oraz dopuszczalne na gruncie art. 107 Traktatu FUE. Jednakże, w niniejszej sprawie Prezes Urzędu istnienia takiego słusznego interesu Strony nie dostrzega.
- (122) Biorąc pod uwagę powyższe, nałożenie kary w okolicznościach niniejszej sprawy jest w pełni uzasadnione. W toku niniejszego postępowania Prezes Urzędu ustalił bowiem, że Strona popełniła delikt administracyjny polegający na nadmiernym opóźnianiu się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych. W jego wyniku w okresie objętym postępowaniem podmioty wymienione w Tabeli A nie otrzymały bądź otrzymały po terminie zapłaty należne im świadczenia pieniężne za dostarczone towary lub wykonane usługi. Łączna wartość Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych wyniosła [informacja prawnie chroniona] złotych.
- (123) Należy przy tym mieć na uwadze, że niepłacenie na czas wierzycielom wywołuje daleko idące skutki na rynku, bowiem pośrednio może oddziaływać również na kolejne podmioty uczestniczące w łańcuchach dostaw. Nie ulega zatem wątpliwości, że bezprawnym zachowaniem Strony postępowania został lub mógł zostać dotknięty szerszy krąg uczestników rynku, a nieotrzymanie przez nich na czas zapłaty jest zjawiskiem niekorzystnym dla gospodarki, grozi powstawaniem zatorów płatniczych, a przez to narusza wymagający ochrony interes ogólnospołeczny.
- (124) Brak zapłaty w uzgodnionym terminie powoduje, że wierzyciele nie mogą zarządzać własnymi środkami finansowymi, które im się należą i którymi mogliby dysponować, gdyby otrzymali je w terminie, np. dokonywać zakupów, wypłacać wynagrodzenia pracownikom,

czy spełniać swoje zobowiązania wobec wierzycieli prywatnoprawnych i publicznoprawnych. Jak wskazał Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 31 stycznia 2023 r., VII Aga 855/22 (niepubl.), opóźnienia w płatnościach naruszają istotny interes ekonomiczny dostawców, którzy wykonując swoje zobowiązanie mają prawo oczekiwać, że druga strona również wykona swoje obowiązki wynikające z umowy. Brak płatności może przy tym powodować, że zatory płatnicze przenoszą się na dalsze podmioty w łańcuchu dostaw.

- (125) Biorąc pod uwagę powyższe, skala opóźniania się przez Stronę postępowania z zapłatą za dostarczone towary i usługi w analizowanym okresie - wyrażająca się kwotą zaległości, liczbą niezapłaconych w terminie faktur oraz liczbą podmiotów (dostawców)/wierzycieli, których interes ekonomiczny został naruszony, pozwala na stwierdzenie, że zachowanie Strony naruszyło lub mogło naruszyć interes szerszego kręgu podmiotów/wierzycieli, a zatem stworzyło stan zagrożenia powstaniem zatorów płatniczych w gospodarce.
- (126) Uzasadnione jest zatem wymierzenie Stronie kary, aby odstraszyć ją od popełniania tego czynu w przyszłości. W ten sposób realizuje się jednocześnie pośrednia ochrona wierzycieli, którzy często - w obawie przed utratą zamówień - nie dochodzą swych wierzytelności w stosunku do dłużników. Nie ma zatem wątpliwości, że ochrona interesu społecznego w niniejszej sprawie wymaga ukarania sprawcy deliktu administracyjnego.
- (127) W ocenie Prezesa Urzędu, mając na uwadze całokształt okoliczności niniejszej sprawy, nałożenie kary w niniejszym postępowaniu jest uzasadnione i celowe.

2. Przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary

- (128) Zgodnie z art. 13v ust. 7 Ustawy - w przypadku, gdy do nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych doszło na skutek działania siły wyższej, Prezes Urzędu odstępuje od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej.
- (129) Jak trafnie zauważył Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 27 października 2017 r., I OSK 3394/15 (LEX nr 2407165), pojęcie siły wyższej nie jest definiowane normatywnie. W literaturze i judykaturze dominuje pogląd, że siła wyższa oznacza zdarzenie zewnętrzne w stosunku do powołującego się na nią podmiotu, którego to zdarzenia nie dało się przewidzieć ani mu zapobiec, nawet przy dołożeniu najwyższego stopnia staranności (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 16 lutego 2018 r., I GSK 703/16; uchwała pełnego składu Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z 26 października 2007 r., III CZP 30/07, OSNC 2008, Nr 5, poz. 43). Najczęściej dotyczy to stanu klęski żywiołowej związanej z działaniem sił przyrody, lecz także może chodzić o zakłócenia porządku społecznego, jak zamieszki, wojna

(wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z 16 lutego 2018 r., I GSK 703/16, LEX nr 2546803 i I GSK 170/16, LEX nr 2462825). Przez siłę wyższą rozumie się zdarzenie zewnętrzne (teoria obiektywna), które ma charakter nadzwyczajny (nikły stopień prawdopodobieństwa jego wystąpienia) i którego skutkiem w świetle aktualnego poziomu wiedzy i techniki nie można zapobiec (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 16 września 2011 r., IV CSK 77/11, LEX nr 1084732).

(130) Zgodnie z treścią art. 13v ust. 7 Ustawy zdarzenie o takich cechach powinno być przyczyną nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem.

(131) Strona postępowania w piśmie z 9 lutego 2024 r. wskazała, że w sprawie nie zachodzą okoliczności opisane w art. 13v ust. 7 Ustawy. Również z ustaleń Prezesa Urzędu nie wynika, aby działanie siły wyższej mogło być przyczyną nadmiernego opóźniania się przez Stronę ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie objętym niniejszym postępowaniem. Wobec powyższego, Prezes Urzędu uznał, że w niniejszej sprawie nie zachodzą okoliczności opisane w art. 13v ust. 7 Ustawy, które uzasadniałyby odstąpienie od wymierzenia kary na tej podstawie.

Dowód: Pismo Strony z 9 lutego 2024 r. [010].

(132) Zwrócić uwagę też należy, że w swoim piśmie z 31 lipca 2025 r., Strona wniosła o odstąpienie od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 13v ust. 2b Ustawy, powołując się na okoliczności, które wskazała pod kątem miarkowania kary. W tym miejscu wskazać należy, że przytoczony art. 13v ust. 2b Ustawy odnosi się właśnie do miarkowania administracyjnej kary pieniężnej, natomiast odstąpienie od tej kary możliwe jest, jak wskazano w akapitach wyżej, na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy, i to wyłącznie przy stwierdzeniu wystąpienia siły wyższej, co w niniejszym postępowaniu nie miało miejsca.

(133) Mając na uwadze całokształt materiału dowodowego Prezes Urzędu nie znalazł podstaw do odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy.

3. Wymiar administracyjnej kary pieniężnej

(134) Wymierzając wysokość administracyjnej kary pieniężnej Prezes Urzędu w pierwszej kolejności ustalił wysokość kary maksymalnej w oparciu o wzór ustawowy, określony w art. 13v ust. 2 i 2a Ustawy, a następnie dokonał jej miarkowania w oparciu o dyrektywy wymiaru kary, określone w art. 13 ust. 2b pkt 1-5 Ustawy. W oparciu o przywołane przepisy

prawa i mając na względzie całokształt materiału dowodowego Prezes Urzędu zbadał, czy w niniejszej sprawie występują okoliczności obciążające lub łagodzące i rozważył, jaki powinny mieć one wpływ na wysokość kary pieniężnej. W ten sposób następuje indywidualizacja kary.

3.1. Maksymalna wysokość kary pieniężnej

(135) Zgodnie z art. 13v ust. 2 Ustawy - wysokość administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, nie może być większa niż obliczona według następującego wzoru:

$$WK = (WŚ1 \times 1\%) + (WŚ2 \times 2\%) + (WŚ3 \times 4\%) + (WŚ4 \times 12\%) + (WŚ5 \times 24\%)$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

WK - maksymalną wysokość administracyjnej kary pieniężnej,

WŚ1 - sumę wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie lub ich równowartości - w przypadku, gdy zostały wyrażone w walucie obcej, w stosunku do których okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem, nie przekracza 30 dni,

WŚ2 - sumę wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie lub ich równowartości - w przypadku, gdy zostały wyrażone w walucie obcej, w stosunku do których okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem, wynosi od 31 do 60 dni,

WŚ3 - sumę wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie lub ich równowartości - w przypadku, gdy zostały wyrażone w walucie obcej, w stosunku do których okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem, wynosi od 61 do 120 dni,

WŚ4 - sumę wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie lub ich równowartości - w przypadku, gdy zostały wyrażone w walucie obcej, w stosunku do których okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego do ostatniego dnia okresu objętego

postępowaniem albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem, wynosi od 121 do 365 dni,

WŚ5 - sumę wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie lub ich równowartości - w przypadku, gdy zostały wyrażone w walucie obcej, w stosunku do których okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem, przekracza 365 dni.

(136) Odnosząc się do treści art. 13v ust. 2a Ustawy Prezes Urzędu wskazuje, że dokonując ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie i określając zakres przedmiotowy uwzględnił treść art. 13b ust. 4 Ustawy i pominął świadczenia pieniężne:

- 1) których termin spełnienia upłynął wcześniej niż 2 lata przed dniem wszczęcia postępowania;
- 2) wynikające z transakcji handlowych, których wyłącznymi stronami są podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej;
- 3) wynikające z transakcji handlowych zawieranych w zakresie działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, o których mowa odpowiednio w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej.

(137) Prezes Urzędu przedstawił wartość Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych w Tabelach A i B i obliczając dla każdego z nich liczbę dni opóźnienia zakwalifikował każde z tych świadczeń do właściwej grupy opóźnień określanych symbolami od WŚ1 do WŚ5.

(138) Wartość Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych w poszczególnych grupach opóźnienia wyniosła:

- WŚ1 = [informacja prawnie chroniona] (opóźnienia nie przekraczają 30 dni),
- WŚ2 = [informacja prawnie chroniona] (opóźnienia od 31 do 60 dni),
- WŚ3 = [informacja prawnie chroniona] (opóźnienia od 61 do 120 dni),
- WŚ4 = [informacja prawnie chroniona] (opóźnienia od 121 do 365 dni),
- WŚ5 = [informacja prawnie chroniona] (opóźnienia powyżej 365 dni).

(139) W celu obliczenia maksymalnej wartości administracyjnej kary pieniężnej (WK) Prezes Urzędu zastosował wzór określony w art. 13v ust. 2 Ustawy:

$$WK = (WŚ1 \times 1\%) + (WŚ2 \times 2\%) + (WŚ3 \times 4\%) + (WŚ4 \times 12\%) + (WŚ5 \times 24\%)$$

(140) W stanie faktycznym niniejszej sprawy, maksymalna kwota administracyjnej kary pieniężnej obliczana jest w oparciu o ustalone wartości [informacja prawnie chroniona]:

WK = [informacja prawnie chroniona]

3.2. Miarkowanie kary pieniężnej

(141) Zgodnie z art. 13v ust. 2b Ustawy, przy ustalaniu wysokości administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 13v ust. 1, Prezes Urzędu bierze pod uwagę następujące dyrektywy wymiaru kary:

- 1) wagę naruszenia;
- 2) okoliczności naruszenia wykazane przez stronę postępowania;
- 3) działania podjęte przez stronę postępowania z własnej inicjatywy w celu zaprzestania naruszenia;
- 4) współpracę strony postępowania z Prezesem Urzędu w toku postępowania, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania;
- 5) spełnienie przez stronę postępowania wszystkich niespełnionych w terminie świadczeń pieniężnych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych, nie później niż w terminie 60 dni od dnia doręczenia stronie postanowienia o wszczęciu postępowania.

(142) W powyższym zakresie Prezes Urzędu, w toku niniejszego postępowania, wzywał Stronę do opisanego przywołanych okoliczności wraz z przedstawieniem materiału dowodowego wskazującego na ich wystąpienie.

(143) Biorąc pod uwagę powyższe oraz mając na względzie treść art. 13v ust. 2b pkt 1-5 Ustawy Prezes Urzędu rozważa każdą z dyrektyw wymiaru kary w zakresie istnienia okoliczności zarówno łagodzących jak i obciążających. Zestawia ze sobą te okoliczności w ramach każdej z dyrektyw (jeżeli wystąpiły), aby ocenić, czy dają one podstawę do złagodzenia lub zaostrzenia kary w ramach danej dyrektywy.

3.2.1. Waga naruszenia

(144) W niniejszym postępowaniu naruszenie prawa ma postać naruszenia ustawowego zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, określonego w art. 13b ust. 1 i 2 Ustawy.

- (145) Waga naruszenia w konkretnej sprawie powinna być zatem oceniana w kategoriach stopnia naruszenia ustawowego zakazu.
- (146) Rozważając wagę naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych należy wziąć pod uwagę stopień naruszenia dóbr i wartości chronionych Ustawą przez sprawcę deliktu administracyjnego. Do dóbr i wartości chronionych przez Ustawę bez wątplenia należy dotrzymywanie przez przedsiębiorców, w obrocie handlowym zobowiązań umownych, poprzez terminowe regulowanie płatności.
- (147) W zakresie wagi naruszenia Strona postępowania wskazała na fakt, iż [informacja prawnie chroniona].
- (148) W tym miejscu należy wskazać, że sposób kalkulacji kary w oparciu o wzór określony w art. 13v ust. 2 Ustawy uwzględnia już aspekt długości opóźnień w powiązaniu z wartością świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie i w ten sposób podstawowy wymiar kary obejmuje już niejako wagę naruszenia w tym zakresie. Biorąc pod uwagę zastosowany przez ustawodawcę algorytm, w którym przewidział on, że najniższą sankcją objęte są opóźnienia wynoszące od 1 do 30 dni (WŚ1), to wszelkie dodatkowe modyfikacje wysokości nakładanej kary uwzględniające wagę naruszenia, a w tym przypadku jej obniżenie względem kary maksymalnej mogłyby zostać zastosowane z uwzględnieniem opóźnień relatywnie krótkich w odniesieniu do ww. widełek 1-30 dni. Prezes Urzędu jest zatem skłonny uznać wagę naruszenia za „nieznaczną”, a więc uzasadniającą obniżenie kary, w przypadku przewagi nieznaczących opóźnień, tj. maksymalnie do 7 dni, w odniesieniu do wszystkich opóźnień ustalonych w sprawie.
- (149) Analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i zaprezentowane w Tabeli A i B wyniki ustaleń Prezesa Urzędu są zbieżne z przytoczonymi powyżej szacunkami Strony. W toku postępowania Prezes Urzędu ustalił, iż [informacja prawnie chroniona].
- (150) Okoliczność ta w ocenie Prezesa Urzędu stanowi o mniejszej wadze naruszenia, wobec czego została wzięta pod uwagę przy ustalaniu wysokości administracyjnej kary pieniężnej na korzyść Strony jako okoliczność łagodząca.
- (151) Na koniec należy jednak jeszcze odnieść się do pisma Strony z 31 lipca 2025 r., stanowiącego odpowiedź na zawiadomienie Prezesa Urzędu z dnia 13 maja 2025 r. Strona dużo miejsca poświęciła tam argumentacji, że niewielkie opóźnienia w płatnościach powinny być traktowane w sposób zdecydowanie bardziej łagodny, ponieważ często wynikają obiektywnych przyczyn jak [informacja prawnie chroniona]. Ponadto Strona poniosła, że celem Ustawy nie jest karanie tych najmniejszych opóźnień w płatnościach. Nie sposób

zgodzić się z powyższym zapatrywaniem. Raz jeszcze warto w tym miejscu nadmienić, że odpowiedzialność administracyjnoprawna (odpowiedzialność za delikt administracyjny) w odróżnieniu od odpowiedzialności karnej - ma charakter odpowiedzialności obiektywnej, a więc dla przyjęcia tej odpowiedzialności wystarczający jest sam fakt obiektywnego naruszenia obowiązków administracyjnoprawnych, bez względu na przyczynę, która do tego doprowadziła, stopień zawinienia podmiotu naruszającego prawo, czy też skalę naruszeń. W ocenie Prezesa Urzędu brzmienie oraz cel przepisów jest klarowny - należy karać każde opóźnienie bez względu na jego długość oraz bez względu na to z jakich przyczyn powstało (z zastrzeżeniem art. 13v ust. 7 Ustawy). Jednak ustawodawca dopuścił możliwość miarkowania kary, m. in. właśnie po to, aby móc łagodniej ocenić stację, w której te najkrótsze opóźnienia będą znacząco przeważać w danym postępowaniu. Gdyby ustawodawca uważał, że np. opóźnienia do 7 dni nie powinny być karane, określiłby to wyraźnie w Ustawie.

3.2.2. Okoliczności naruszenia wykazane przez Stronę postępowania

- (152) Rozpatrując drugą dyrektywę wymiaru kary, czyli okoliczności naruszenia wykazane przez Stronę postępowania (art. 13v ust. 2b pkt 2 Ustawy), Prezes Urzędu ustalił, co następuje.
- (153) Przez okoliczności naruszenia należy rozumieć okoliczności, w jakich doszło do naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, składające się na sytuację faktyczną lub prawną, w której znajdowała się Strona postępowania, w okresie objętym postępowaniem. Nie ma przy tym wątpliwości, że okoliczności te powinny pozostawać w związku przyczynowym z naruszeniem zakazu, a zatem z powstaniem stanu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.
- (154) W zakresie okoliczności naruszenia wykazanych przez stronę postępowania - pamiętać należy, że mowa tutaj o okolicznościach występujących w momencie popełnienia przez Stronę deliktu administracyjnego objętego niniejszym postępowaniem i jednocześnie pozostających w związku z wystąpieniem tegoż deliktu, tj. z nadmiernym opóźnieniem się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem. Strona w toku postępowania podniosła kilka okoliczności, które jej zdaniem powinny zostać przez Prezesa Urzędu uwzględnione, a co za tym idzie, stanowić podstawę do obniżenia administracyjnej kary pieniężnej.
- (155) W piśmie z 17 października 2024 r. Strona wskazała okoliczności, które miałyby usprawiedliwiać i legitymizować zawieranie transakcji handlowych z terminami płatności

powyżej 60 dni. W tym miejscu wskazać należy, że stanowisko Prezesa Urzędu odnośnie transakcji asymetrycznych w tym kontekście wyrażone zostało w części dotyczącej ustaleń faktycznych w pkt 3 ppkt 3.2 (Terminy zapłaty Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych) niniejszego pisma.

- (156) Poza tym Strona wskazała na wystąpienie okoliczności [informacja prawnie chroniona].
- (157) W tym miejscu Prezes Urzędu pragnie wskazać, że ryzyko prowadzenia działalności gospodarczej ciąży tylko i wyłącznie na przedsiębiorcy i ten zobowiązany jest tak zorganizować swoje przedsiębiorstwo, aby nie naruszać obowiązujących przepisów oraz postanowień zawieranych umów. Fakt [informacja prawnie chroniona] nie mogą stanowić usprawiedliwienia dla występowania nadmiernego opóźniania się w spełnianiu świadczeń pieniężnych i skutkować złagodzeniem sankcji (tutaj: obniżeniem kary pieniężnej) za wystąpienie tegoż procederu. Należy również zauważyć, że Strona - jako duży przedsiębiorca i profesjonalny podmiot działający na rynku - powinna dysponować możliwościami pozwalającymi na oszacowanie skali zawieranych transakcji w taki sposób, aby zapewnić terminową realizację zaciąganych zobowiązań. Zawieranie większej liczby transakcji, prowadzące w praktyce do powstawania opóźnień w płatnościach, może wiązać się z ryzykiem naruszenia przepisów Ustawy, co w konsekwencji może skutkować nałożeniem administracyjnej kary pieniężnej.
- (158) Strona wskazała również na okoliczność, że jej kontrahenci - odbiorcy jej towarów i usług, nie rozliczali się z nią w umówionych terminach z zobowiązań pieniężnych, co powodować miało [informacja prawnie chroniona]. Strona jednak nie przytoczyła jakichkolwiek konkretnych danych, ani dowodów w tym zakresie, nie można zatem uznać tak przedstawionej okoliczności jako mogącej stanowić podstawę do ewentualnego miarkowania kary. Ponadto w piśmie z 31 lipca 2025 r. Strona podniosła, że jej zdaniem z przepisów Ustawy wynika asymetria rozkładu odpowiedzialności, tj. rzekomego ignorowania przez ustawodawcę faktu, że podmioty generujące zatory płatnicze często też same są ofiarami takich zatorów. W tym miejscu należy zaznaczyć, że wbrew twierdzeniom Strony, fakt nieotrzymania lub otrzymania przez nią świadczeń pieniężnych po terminie od swoich kontrahentów, w okresie objętym postępowaniem, który to fakt miał bezpośredni wpływ na opóźnienia w wykonaniu zobowiązań pieniężnych przez Stronę, jest brany pod uwagę przez Prezesa Urzędu przy miarkowaniu wysokości kary, co ma istotne znaczenie w kontekście prowadzonego postępowania i ostatecznego wymiaru kary. Jednakże aby móc tego miarkowania dokonać, należy ww. okoliczność udowodnić i wykazać, że miała ona bezpośredni związek z opóźnieniem się w spełnianiu świadczeń pieniężnych w okresie

objętym postępowaniem. Strona nie przekazała jakichkolwiek dowodów na potwierdzenie ww. okoliczności, jednak w tym samym piśmie podniosła, że w omawianym zakresie to Prezes Urzędu posiada wystarczające informacje wynikające ze sprawozdań o stosowanych przez nią terminach zapłaty w transakcjach handlowych, które składa się Prezesowi UOKiK.

(159) Wspomniane przez Stronę sprawozdanie o stosowanych przez nią terminach zapłaty w transakcjach handlowych, nie jest składane do Prezesa Urzędu, a do ministra właściwego ds. gospodarki, a ponadto nie stanowi ono bezpośredniego dowodu na to, że Strona nie spełniała w terminie swoich zobowiązań pieniężnych w okresie objętym postępowaniem z powodu faktu, że sama padła ofiarom zatoru w tym okresie. Fakt nieotrzymywania w terminie należnych świadczeń pieniężnych nie musi świadczyć o tym, że sytuacja danego podmiotu jest na tyle zła, że nie jest on w stanie sam spełniać swoich zobowiązań pieniężnych. Co więcej, Strona sama przyznała, że powstałe opóźnienia były też efektem [informacja prawnie chroniona]. Ponadto należy mieć na uwadze, że omawiane sprawozdanie zawiera zbiorcze dane za cały rok, bez podziału na poszczególne miesiące, natomiast niniejszym postępowaniem jest objęty jedynie okres trzech miesięcy - kwiecień, maj czerwiec 2023 r. W związku z powyższym, ze sprawozdania przedstawionego przez Stronę za 2023 rok, nie wynika jaki był stosunek zatoru płatniczego względem Strony, do zatoru, który Strona wygenerowała, w tym konkretnym okresie objętym postępowaniem. Natomiast w kontekście niniejszego postępowania istotne znaczenie ma ww. okres objęty postępowaniem. Ewentualne pogorszenie sytuacji płatniczej Strony z uwagi na opóźnienia w płatnościach na jej rzecz, występujące np. w drugiej połowie 2023 roku, nie wpływa na ocenę stanu faktycznego w niniejszym postępowaniu, bowiem nie dotyczy ono okresu nim objętego. Podkreślić w tym miejscu należy, że Strona nie przedłożyła jakichkolwiek dowodów aby wykazać istnienie i wysokość zatoru płatniczego, którego padła ofiarą w okresie objętym postępowaniem, pomimo wskazań Prezesa Urzędu, że kwestie te należy udowodnić by ewentualnie rozstrzygnąć tę okoliczność na korzyść Strony przy miarkowaniu kary.

(160) Podsumowując powyższe, należy stwierdzić, że w toku postępowania Strona nie wykazała okoliczności występujących w okresie objętym postępowaniem mających wpływ na opóźnienia w płatnościach, których skala spowodowała nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych. Również analiza materiału dowodowego nie wykazała, aby w sprawie zaistniały okoliczności działające w tym zakresie na korzyść Strony - skutkujące złagodzeniem kary. Strona bowiem, pomimo zapowiedzi, nie przedstawiła żadnych dowodów w omawianym zakresie. Prezes Urzędu nie stwierdził również wystąpienia

okoliczności działających na niekorzyść Strony, mogących skutkować zaostreniem kary, uzna zatem tę okoliczność za neutralną, tj. nie mającą wpływu na ustalenie wysokości nakładanej kary pieniężnej.

3.2.3. Działania podjęte przez Stronę postępowania w celu zaprzestania naruszenia

- (161) Rozważając trzecią dyrektywę wymiaru kary, tj. działania podjęte przez Stronę postępowania z własnej inicjatywy w celu zaprzestania naruszenia (art. 13v ust. 2b pkt 3 Ustawy), Prezes Urzędu zważył, co następuje.
- (162) W pismach z 9 lutego 2024 r., 17 października 2024 r. oraz 31 lipca 2025 r. Strona wskazała, że podjęła szereg działań mających na celu poprawę dyscypliny płatniczej, m.in.: [informacja prawnie chroniona]. Strona wskazała również, że [informacja prawnie chroniona]. Strona oświadczyła nadto, że [informacja prawnie chroniona].
- (163) W ocenie Prezesa Urzędu, opisane przez Stronę okoliczności nie zostały przez Stronę odpowiednio wykazane, a ponadto nie stanowią one działań podjętych przez Stronę w celu zaprzestania naruszenia. Brak jest bowiem jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, że okoliczność łagodząca powinna stanowić [informacja prawnie chroniona]. Prezes Urzędu podkreśla, że każdorazowo ryzyko prowadzenia działalności gospodarczej ciąży tylko i wyłącznie na przedsiębiorcy, a jakiegokolwiek nieprawidłowości w organizowaniu tej działalności (np. w zakresie obiegu dokumentów księgowych i finansowych) dotyczą wyłącznie tego przedsiębiorcy.
- (164) Biorąc pod uwagę powyższe Prezes Urzędu uznaje, że Strona nie podjęła działań w celu zaprzestania naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem i okoliczność ta pozostaje bez wpływu na ustalenie wysokości nakładanej kary pieniężnej.

3.2.4. Współpraca Strony z Prezesem Urzędu w toku postępowania

- (165) Rozważając czwartą dyrektywę wymiaru kary, tj. współpracę Strony postępowania z Prezesem Urzędu w toku postępowania, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania (art. 13v ust. 2b pkt 4 Ustawy), należy wskazać, że w toku postępowania Strona podjęła czynną współpracę z Prezesem Urzędu, współdziałając i nie utrudniając jego przebiegu.
- (166) Strona w sposób stosunkowo poprawny i kompletny wypełniła przekazaną jej Tabelę nr 1, a także - co do zasady - rzetelnie odpowiadała na kierowane do niej wezwania,

z zastrzeżeniem, że terminy na przekazanie informacji i dokumentów były przez Prezesa Urzędu przedłużane na wniosek Strony.

- (167) Niemniej, na gruncie niniejszego postępowania nie można stwierdzić aby Strona w sposób szczególny współpracowała z Prezesem Urzędu, tj. aby z własnej inicjatywy przyczyniła się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania.
- (168) Chodzi tutaj o czynności wykraczające poza terminowe i rzetelne odpowiadanie na wezwanie Prezesa Urzędu, które to czynności przyczyniłby się do przyspieszenia postępowania. Dopiero taka okoliczność mogłaby być uznana za okoliczność łagodzącą, mającą realny wpływ na zmniejszenie wysokości nałożonej kary.
- (169) Jednocześnie, Prezes Urzędu nie stwierdził aby poziom współpracy Strony w toku postępowania działał na jej niekorzyść i mógł w tym zakresie skutkować zaostrzeniem kary. W związku z powyższym Prezes Urzędu uznał tę okoliczność za neutralną, tj. nie mającą wpływu na ustalenie wysokości nakładanej kary pieniężnej

3.2.5. Spełnienie przez Stronę postępowania wszystkich niespełnionych w terminie świadczeń pieniężnych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych

- (170) Odnosząc się do ostatniej dyrektywy wymiaru kary, tj. spełnienia przez Stronę postępowania wszystkich niespełnionych w terminie świadczeń pieniężnych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych, nie później niż w terminie 60 dni od dnia doręczenia stronie postanowienia o wszczęciu postępowania, Prezes Urzędu nie stwierdził w niniejszej sprawie zaistnienia powyższej okoliczności.
- (171) Strona w piśmie z 9 lutego 2024 r. wskazała, że „[informacja prawnie chroniona]”.
- (172) Jednakże wskazać należy, że aby ww. okoliczność mogła zostać uznana za łagodzącą, wymaga spełnienia przez Stronę - poza świadczeniami głównym - również odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych należnych od tych świadczeń. Strona nie przedstawiła jednak dowodów uiszczenia ww. świadczeń ubocznych. Ponadto po analizie danych zawartych w Tabeli nr 1 oraz materiału dowodowego (w postaci plików JPK_WB, właściwych faktur VAT i potwierdzeń zapłaty), Prezes Urzędu stwierdził, że [informacja prawnie chroniona].

- (173) W piśmie z 31 lipca 2025 r. Strona w zasadzie powtórzyła swoje wcześniejsze stanowisko, nie polemizując powyższymi ustaleniami Prezesa Urzędu oraz nie przedkładając jakichkolwiek dowodów, mogących wpłynąć na zmianę tych ustaleń.
- (174) Wskazać zatem należy, że niniejszej przesłanki nie można uznać na korzyść Strony, bowiem Strona nie spełniła dwóch kluczowych przesłanek wymaganych łącznie, aby uznać omawianą okoliczność za łagodzącą, tj.
- a. Strona nie spełniła wszystkich niespełnionych w terminie świadczeń pieniężnych, nie później niż w terminie 60 dni od dnia doręczenia stronie postanowienia o wszczęciu postępowania - jak wynika z powyższych ustaleń Prezesa Urzędu, [informacja prawnie chroniona],
 - b. Strona nie wykazała uiszczenia odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych od świadczeń spełnionych w ramach przedmiotowej przesłanki miarkowania kary. Fakt, że [informacja prawnie chroniona] nie oznacza, że w każdym przypadku została spłacona należność główna oraz odsetki. Aby to wykazać, Strona powinna przedstawić potwierdzenia przelewów odnośnie wszystkich transakcji, jednak na gruncie niniejszego postępowania Strona tego nie uczyniła.
- (175) A zatem, w świetle ww. okoliczności, nie można zgodzić się z postulatem Strony, że omawiana przesłanka została spełniona i należy odpowiednio zmiarkować administracyjną karę pieniężną.
- (176) Jednocześnie należy wskazać, że niespełnienie tej przesłanki nie stanowi również okoliczności obciążającej Stronę, skutkującej zaostreniem kary. W związku z powyższym Prezes Urzędu uznał przedmiotową okoliczność za neutralną, tj. nie mającą wpływu na ustalenie wysokości nakładanej kary pieniężnej.

3.3. Wysokość kary pieniężnej

- (177) Biorąc pod uwagę powyższe Prezes Urzędu ustalając wymiar kary za nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę, uwzględnił na korzyść Strony opisane powyżej okoliczności łagodzące, dokonał miarkowania maksymalnej administracyjnej kary pieniężnej ustalając ją w wysokości 710 917,75 złotych i orzekł jak w punkcie 1.2. sentencji decyzji.
- (178) Tym samym, wysokość nałożonej na Stronę administracyjnej pieniężnej jest niższa, niż kara maksymalna obliczona w sposób określony w art. 13v ust. 2 Ustawy.

- (179) Prezes Urzędu wskazuje, że kara pieniężna ma znaczenie edukacyjne dla samego przedsiębiorcy, ma zapobiec ponownemu naruszeniu przez Stronę przepisów Ustawy, w konsekwencji kara ma zatem być odczuwalną dolegliwością dla Strony, jako reakcja na naruszenie przepisów, ale także wyraźnym ostrzeżeniem na przyszłość, i to zarówno dla podmiotu karanego jak i innych przedsiębiorców dopuszczających się naruszeniem nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych. Kara ta ma za zadanie motywować adresatów norm prawnych do ich respektowania i służy zapobieganiu ponownemu naruszeniu przepisów Ustawy w przyszłości. Wymierzona Stronie kara pieniężna jest, adekwatna do stopnia dokonanego przez Stronę naruszenia.
- (180) Stosownie do treści art. 13x ust. 2 Ustawy, administracyjną karę pieniężną uiszcza się w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.
- (181) Stosownie do treści art. 13x ust. 1 Ustawy, środki finansowe pochodzące z administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 13t i art. 13v, stanowią dochód budżetu państwa, i są wnoszone na rachunek bieżący dochodów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.
- (182) Mając na uwadze powyższe, administracyjną karę pieniężną nałożoną przez Prezesa Urzędu niniejszą decyzją, Strona postępowania jest zobowiązana uiścić w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja stanie się ostateczna na podany poniżej rachunek bankowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP o/o Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000

VI. Koszty postępowania

- (183) Zgodnie z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 13h Ustawy, Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach, w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. Natomiast stosownie do art. 77 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jeżeli w wyniku postępowania stwierdzono naruszenie jej przepisów, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, jest obowiązany ponieść koszty postępowania.
- (184) Zgodnie z art. 263 § 1 k.p.a., do kosztów postępowania zalicza się m.in.: koszty podróży i inne należności świadków i biegłych, koszty spowodowane oględzinami na miejscu, koszty mediacji, a także koszty doręczenia stronom pism urzędowych.
- (185) Zgodnie z art. 264 § 1 k.p.a., jednocześnie z wydaniem decyzji organ administracji publicznej ustala, w drodze postanowienia, wysokość kosztów postępowania, osoby zobowiązane do ich poniesienia oraz termin i sposób ich uiszczenia.

(186) Postępowanie zakończone niniejszą decyzją zostało wszczęte z urzędu, a w jego wyniku Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych.

(187) W niniejszej sprawie jako koszty postępowania Prezes Urzędu wskazał koszty związane z korespondencją prowadzoną w toku postępowania i ustalił je na kwotę 236,50 złotych.

Dowód: Wykaz kosztów postępowania [042]

(188) Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu postanowił obciążyć Stronę niniejszego postępowania kosztami postępowania w wysokości 236,50 złotych i orzekł jak w punkcie II.1 sentencji decyzji. Ww. kwotę należy uiścić w terminie 30 dni od dnia, w którym rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów stanie się ostateczne, na podany poniżej rachunek bankowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP o/o Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000

VII. Pouczenie

(189) Od niniejszej decyzji nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z rozstrzygnięcia może zwrócić się do Prezesa Urzędu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy¹⁵ w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji¹⁶. Przed upływem terminu do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy decyzja nie ulega wykonaniu, zaś wniosek wstrzymuje wykonanie decyzji¹⁷.

(190) Jeżeli w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji Strona postępowania uiści w całości karę pieniężną oraz zrzeknie się wobec Prezesa Urzędu prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy - Prezes Urzędu obniża wysokość administracyjnej kary pieniężnej o 20%.¹⁸ W takim przypadku Prezes Urzędu wydaje decyzję o zwrocie nadpłaconej kary pieniężnej.

(191) Strona, bez konieczności skorzystania z prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy, może wnieść skargę na decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia stronie decyzji¹⁹.

¹⁵ Na podstawie art. 13v ust. 9 Ustawy

¹⁶ Na podstawie art. 129 § 1 i 2 w zw. z art. 127 § 3 k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy

¹⁷ Na podstawie art. 130 § 1 i 2 z art. 127 § 3 k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy

¹⁸ Na podstawie art. 13v ust. 3 Ustawy

¹⁹ Na podstawie art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz.U. z 2022 r. poz. 329 ze zm.), dalej: „p.p.s.a.”

- (192) Skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu²⁰.
- (193) Wpis stosunkowy od skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego zależy od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
- 1) do 10 000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10 000 zł do 50 000 zł - 3% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1 500 zł;
 - 4) ponad 100 000 zł - 1% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2 000 zł i nie więcej niż 100 000 zł²¹.
- (194) Strona wnosząca skargę może w ramach prawa pomocy ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie profesjonalnego pełnomocnika²².
- (195) W przypadku kwestionowania wyłącznie postanowienia w przedmiocie kosztów postępowania, na które, stosownie do treści art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 13h Ustawy, wskazać należy, że:
- 1) strona niezadowolona z postanowienia może się zwrócić do Prezesa Urzędu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy²³;
 - 2) wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy należy wnieść do Prezesa Urzędu w terminie siedmiu dni od dnia doręczenia niniejszego postanowienia;
 - 3) strona może wnieść skargę na niniejsze postanowienie bez konieczności wcześniejszego składania wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy do Prezesa Urzędu, a skargę należy w takim przypadku wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie²⁴;
 - 4) skargę wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie albo aktu, o którym mowa w art. 3 § 2 pkt 4a²⁵;
 - 5) skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu;
 - 6) od skargi na niniejsze postanowienie pobierany jest wpis stały w wysokości 100 zł²⁶;

²⁰ Na podstawie art. 54 § 1 p.p.s.a.

²¹ Na podstawie § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. Nr 221 poz. 2193)

²² Na podstawie art. 243 i nast. p.p.s.a.

²³ Na podstawie art. 127 § 3 w zw. z art. 144 k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy.

²⁴ Na podstawie art. 52 § 3 p.p.s.a.

²⁵ Na podstawie art. 53 § 1 p.p.s.a.

²⁶ Na podstawie § 2 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

- 7) strona wnosząca skargę może w ramach prawa pomocy ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie profesjonalnego pełnomocnika.

(196) Stosownie do treści art. 13x Ustawy:

- 1) środki finansowe pochodzące z administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 13t i art. 13v, stanowią dochód budżetu państwa, i są wnoszone na rachunek bieżący dochodów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- 2) administracyjną karę pieniężną, o której mowa w art. 13t i art. 13v, uiszcza się w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o jej nałożeniu stała się ostateczna;
- 3) w przypadku upływu terminu, o którym mowa w ust. 2, administracyjna kara pieniężna, o której mowa w art. 13t i art. 13v, podlega ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji;
- 4) w przypadku nieterminowego uiszczenia administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 13t i art. 13v, odsetek nie nalicza się.

*Z upoważnienia Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów*

*Marlena Boba
Zastępca Dyrektora
Departamentu Postępowań
w Sprawach Zatorów Płatniczych
/podpisano kwalifikowanym podpisem
elektronicznym/*

Załączniki:

1. Tabela A
2. Tabela B

TABELA A														
Lp. z Tabeli nr 1	Numer identyfikacji podatkowej NIP dostawcy	Numer dowodu zakupu/ faktury	Data zakupu	Wartość świadczenia pieniężnego wynikająca z dowodu zakupu/ faktury	Waluta dowodu zakupu/ faktury	Termin zapłaty wg umowy (z uwzględnieniem art. 115 k.c.)	Data spełnienia świadczenia pieniężnego	Liczba dni opóźnienia	Grupa (WŚ1-WŚ5)	Wartość świadczenia pieniężnego niespełnionego lub spełnionego po terminie	Waluta	Kurs waluty	Wartość świadczenia pieniężnego niespełnionego lub spełnionego po terminie (w PLN)	Kategoria zdarzenia
[informacje prawnie chronione]														

TABELA B															
Lp. z Tabeli nr 1	Numer identyfikacji podatkowej NIP dostawcy	Numer dowodu zakupu/ faktury	Data zakupu	Wartość świadczenia pieniężnego wynikająca z dowodu zakupu/ faktury	Waluta dowodu zakupu/ faktury	Termin zapłaty wg umowy (z uwzględnieniem art. 115 k.c.)	Data wpływu faktury	Termin zapłaty wynikający z art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy (z uwzględnieniem art. 115 k.c.)	Data spełnienia świadczenia pieniężnego	Liczba dni opóźnienia	Grupa (WŚ1-WŚ5)	Wartość świadczenia pieniężnego niespełnionego lub spełnionego po terminie	Waluta	Kurs waluty	Wartość świadczenia pieniężnego niespełnionego lub spełnionego po terminie (w PLN)
[informacje prawnie chronione]															